

אתגרת

בשבע 1124 | י"א בכסלו תשפ"ה, 12.12.24

מזכ"ל תנועת אריאל, דביר עמיאור, רוצה לראות את מודל החיבור בין ראשי תנועות הנוער מיושם בציבור כולו // עניין אישי, רבקי גולדפינגר

חנה קטן גייסה את בן הזקונים, אבל חושבת שבני הישיבות צריכים להיות האחרונים בתור לבקו"ם

"גונבו לנו את השמאל"

אחרי ההיסטריה של הקורונה והמאבק ברפורמה המשפטית, איש התקשורת והמאמן אבישי מתיה החליט לעזוב את מחוזות השמאל והתמקם בצד הלאומי: "למחנה הזה לא נותרה טיפת אידאולוגיה. הם בפניקה מאובדן השליטה שלהם במוקדי הכוח במדינה"

// הדס צורי

נכי צה"ל?

אנחנו כאן בשבילכם!

**'עזר מציון' בשיתוף
משרד הביטחון מעניקה
טיפול הידרותרפיה לזכאים
ע"י צוות מקצועי ואיכותי
באווירה אישית.**

מוזמנים להכיר גם את שירותי המעטפת
שלנו, הניתנים במאור פנים
ובלא תשלום - השאלת ציוד רפואי
ושיקומי, ייעוץ והכוונה רפואיים ועוד

מוזמנים להכיר את הבריכה
השיקומית שלנו, השוכנת בבית
'עזר מציון' בבני ברק ומעניקה
מבחר טיפולי הידרותרפיה

לפרטים ולבדיקת זכאות:

טל': 03-6144490
דוא"ל: shevyd@ami.org.il

בית המדרש "ראשית" ברעננה מזמין את הציבור ליום לימוד מעולם הנזיקין לעולם המשפט

לרגל סיום לימוד ה"בבות" ותחילת לימוד מסכת סנהדרין במסגרת הדף היומי
ביום רביעי, י"ז בכסלו (18.12)
בבית הכנסת "אוהל ארי", רח' רבוצקי 98 ברעננה

גל אורן לרנטר

שעה	בבית הכנסת	סנהדרין	הלכה למעשה	רבני רעננה	אנגלית	צרפתית
16:15	תפילת מנחה					
16:30	דברי פתיחה ושיעור הרב קלמן בר שליט"א הרב הראשי לישראל					
17:00	דברי ברכה:					
	הרב חנן אטלס רב בית הכנסת מר מאיר גרידיש משנה לראש העיר מר אריה פרידמן ראש המועצה הדתית סיום מסכת בבא בתרא: הרב אביחי קצין ראש בית המדרש "ראשית" ורב קהילות "משכן מיכאל" ו"עלומים" ברעננה פתיחת מסכת סנהדרין: הרב הראל שפירא מנהל פורטל הדף היומי					
17:15-18:00	הרב פרופ' יהודה ברנדס נשיא מכללת הרצוג יסודות הקהילה בפרק השותפין	הרב דוד קלופפר מגיד שיעור בפורטל הדף היומי "בזכות צניעות שהיתה בה ברחל"	סא"ל הרב אודי שוורץ ראש ענף ההלכה בצה"ל הרוצה להחכים - יעסוק בדיני ממונות	הרב שבתי יגל רב קהילת פא"י, בני ישיבות רעננה "סמכות הדיינים בזמן הזה"	הרב חיים נבון Rav Chaim Navon Compromise-Vision or necessity?	הרב יעקב בצלאל חרר Rav Yaacov B. Harrar Rav de la communauté "Shouva" RAANANA Le Sanhédrin et la structure judiciaire du peuple d'Israël
18:15-19:00	הרב מיכאל אדרעי ראש ישיבת ההסדר "שדות נגב" י"ש לי מיגו	הרב משה ליכטנשטיין ראש ישיבת "הר עציון" באלון שבות עירוב פרשיות	הרב אריאל בראלי, רב היישוב בית אל סדרי דין בבי"ד למוגנות	הרב שלמה אישון רב מזרח העיר רעננה וראש מכון כת"ר "אסמכתא" וערבות	הרב שלום רוזנר Rav Shalom Rosner Rav Kehilla Bet Shemesh Orthodox Jew in the Modern World	הרב גבריאל חקון Rav Gabriel Haccoun Rav de la communauté "Ohel Yonathan" Les signes de la rédemption
19:15-20:00	הרב רא"ם הכהן ראש הישיבה ורב הישוב עתניאל "מעלין בקודש"-שורשה של מסכת בבא בתרא גבוה מבבא קמא ובבא מציעא	הרב ד"ר יהודה זולדן ראש ישיבת ההסדר "נוה דקלים" לשעבר "מלך פורץ לו דרך" - סמכות שלטון להפקיע אדמות	הרב ח.ד. קובלסקי ראש בית המדרש "מאורות הדף היומי" הנהגות מוסריות בחלוקת ירושה	הרב אביחי קצין ראש בית המדרש "ראשית" ברעננה האם מותר לרכוש כרטיס פיס? "הלכות" הימורים	הרב מנחם מנדל בלכמן Rav Menachem Mendel Blachman Senior Ram Yeshivat Kerem B'Yavneh The roles of Monarchy and the Judiciary in Jewish Law	הרב דניאל עבדלחק RAV DANIEL ABDELHAK Rav de la Communauté Yismah Moché Netanya RÈGLES RELATIVES À LA TZEDAKA ET MAASSER
20:15-21:00	הרב אלישע אבינר ראש הכולל בישיבת "ברכת משה" במעלה אדומים מערכת השיקולים בהתנהלות עירייה ע"פ ההלכה	הרב אוריאל עיטם ראש ישיבת ההסדר בירוחם ערכי הדין והרחמים בתורה ובמסכת סנהדרין	הרב מיכה הלוי רבה של פתח תקוה וראש ישיבת "עטרת נחמיה" בת"א פשיטת רגל בהלכה	הרב יעקב נדב רב קהילת "אחוות רעים אדמו"ם ספרא" רעננה חלוקת ירושה ע"פ ההלכה	הרב מנחם קופרמן Rav Menachem Copperman Certified Dayan Expert in Jewish Law Halachic Wills - How Does it Work?	הרב אורי שרקי Rav Oury Cherki Rav de la communauté Beit Yehouda et président de Brit Olam. Souffrance et delivrance
21:15-22:00	הרב יעקב שפירא ראש ישיבת "מרכז הרב" מצוות צדקה	הרב אורי בריליאנט מלמד דף היומי באתר סיני כל מסכת סנהדרין ב-45 דקות	הרב אליעזר איגרא דיין בבית הדין הגדול בירושלים למי שייכת תינוקת המריבה?	הרב בנימין טבדי רב קהילת "יד בנימין" ברעננה. האם אפשר להקים סנהדרין בימינו?	הרב חנן אטלס Rav Chanan atlas Rav of Beit Knesset Ohel Ari, Ra'anana Beyond the Page: The Legal Soul of the Halachic Shtar	הרב ד"ר אליהו זיני Rav DR. ZINI Eliahou Doyen de la yechiva OR VISHUA de HAIFA et rabbin de la communauté Entre Israël et les nations Théologie et Justice

לפרטים: 054-203-1580 (צביה)

דמי השתתפות: 25 ₪ | הרשמה חובה

להרשמה:

אורח מיוחד: הזמר ישראל פרנס
ילווה אותנו בסעודות ובעונג שבת

חג חנוכה אשכולות וקק"ל

טיולים ופעילויות לכל המשפחה
עם מדריכי אשכולות בשיתוף חטיבת החינוך והקהילה בקק"ל

חנוכה | ימים ראשון-שלישי | 29-31.12, כ"ח-ל' כסלו

18:00 - 21:00 סיורי ערב

מרכז
תל אביב הקטנה - שביל העצמאות
מרכז סיור ולימוד חברון
אור קטן ואור איתן - מזכרת בתיה
מרכז סיור ולימוד ציוני דרך
מאירים את העיר - פארק הירקון
מרכז סיור ולימוד קשת יהונתן

ירושלים
נחלאות זכרונות וחנוכיות
מרכז סיור ולימוד חברון
ירושלים של אור -
סיור חנוכיות ברובע היהודי
מרכז סיור ולימוד עיר דוד
גיבורים נסתרים ברחוב
הנביאים בירושלים
מרכז סיור ולימוד בשבילוד
עיר עוטפת אור - הרובע היהודי
מרכז סיור ולימוד ראשית ירושלים

אפון
לגלות את האור בזכרון יעקב
מרכז סיור ולימוד בשבילינו
מכבים בכרמל - חיפה
מרכז סיור ולימוד גליל
מסע חנוכיות מוזיקלי בצפת העתיקה
מרכז תודעה ישראלית רוח צפת
סמטאות טבריה
מרכז סיור ולימוד אורות הגליל

בקעה
חג הגבורה בבקעה
מרכז סיור ולימוד בקעת הירדן

10:30-13:30 סיורי יום

צפון:
סודו של הנחל - נחל השופט
מרכז סיור ולימוד מורשת הגליל העליון
ימי בנימינה -
סיור במושבה בנימינה
מרכז סיור ולימוד גליל
חנוכה בלב הטבע - רמת הנדיב
מרכז סיור ולימוד בשבילינו

מרכז:
בשבילי הגבורה - שמורת המסרק
מרכז סיור ולימוד אורות הגליל
סודות המכבים - יער בן שמן
מרכז סיור ולימוד הרי גופנא
סיפור גבורה בחרבת בורגין
מרכז סיור ולימוד חברון
רבים ביד מעטים -
יער חולדה
מרכז סיור ולימוד ציוני דרך
קול קורא לנדוד - בעקבות
ציפורים בפארק הירקון ת"א
מרכז סיור ולימוד קשת יהונתן

ירושלים:
בעקבות החשמונאים בהר הזיתים
מרכז סיור ולימוד עיר דוד
מהזית למנורה -
גבעת רם, עמק המצלבה
מרכז סיור ולימוד ראשית ירושלים
הפנינג מכבים
ב'עוז וגאון' גוש עציון
מרכזי תודעה ישראלית

10
למשתתף!

להרשמה היכנסו לאתר או סרקו:
www.eshkolot-il.com

לפרטים:
08-6630030
053-4683128

מידע על מסלולים נגישים באתר אשכולות

ידידיה מאיר
yedidyameir@gmail.com

חיילים אלמונים

על משפט שצונזר בטעות מהטור, ועל מבצע שלא יחזור על עצמו

שישראל משמידה את צבא סוריה במערכה המורכבת שלנו אי פעם. לבעלך, אמרתי, יש חלק חשוב בתיקון הזה. ועוד המלצה אחת, טיפ משפטי-רוחני: שעורכי הדין שלכם יבקשו לאלתר לחשוף את זהותו. למה? כי זה יוסיף לו תפילות וזכויות. יהיה לו שם ויהיו לו פנים. וזה בוודאי יעזור אנשים להתפלל.

עד לרגע סגירת הגיליון שמו של הנגד לא הותר לפרסום, אבל אני רוצה להתיר לפרסום את הקטע בתפילה שבעיניי הכי מתאים לכוון בו על הפרשה: "וכל הרשעה כרגע תאבד". בעצם, זה נשמע לי פתאום מתון מידי. אשכנזי מדי. בדיוק בשביל זה יש נוסח עדות המזרח. תגידו איתי, מכל הלב: "ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו!". אמן.

4 והערה אחת נוספת בשולי הדברים: כולם יודעים שפלדשטיין בא מהעולם החרדי, גדל במשפחה מוכרת, למד בישיבה נחשבת, התגייס לצבא ולמרבית הצער הוריד את הכיפה. זה לא סוד. אפשר לראות את זה בתמונה שלו. גם ראש הממשלה הזכיר את זה. מעניין להשוות בין היחס של צה"ל לקצין מסור שבמשך שנים תרם למדינה ואז חטא (לטענת הצבא), לעומת היחס של העולם החרדי, לפחות בפרשה הזאת, למי ששנים למד בישיבה וחטא. ואגב, היחס האכזרי הזה לחיילים וקצינים מסורים ונורמטיביים, אפילו מצטיינים, שאינם חלק מהאליטה ושגו (לטענת הצבא) פעם אחת, רק פעם אחת, או אפילו לא ישרו קו עם המערכת - הוא ממש מדיניות של הצבא. הנה כמה שמות, רק מהזיכרון: צ"קו תמיר, מרדכי כהנא, דביר חבר, נחמי מנדל, חזי נחמה. כל אחד והסיפור שלו, כמובן, אני לא מושווה, אבל המשותף לכולם: אפס חמלה של המערכת. אפס אפשרות לתקן. לכלב תשליכון אותו.

ומנגד, השבוע פורסם כי הרב מרדכי רבינוביץ', ראש הישיבה הקטנה 'אור ישראל' שבה למד בשעתו פלדשטיין, העביר לו מכתב אל הכלא באמצעות חבר הכנסת אליהו ברוכי (דגל התורה) שביקר אותו. וכך כתב לו על נייר מכתבים של הישיבה: "לאלי יקירי הי", שלום רב וכל טוב סלה. הנני חושב הרבה עליך ומשתדל להיות נושא בעול איתך ובעיקר בתפילה. אך זכור נא זכור, שיש מי שנמצא עמך, והוא הקדוש ברוך הוא, שנאמר 'עמו אנוכי בצרה'. וזה בכל עת ובכל רגע ורגע. מסופר על אחד שהיה בגטו ובקושי הייתה לו חולצה לכסות גופו ופעם בשעת קושי אמר: 'הכל אתם יכולים לקחת ממני, אך את הקדוש ברוך הוא אינכם יכולים לקחת ממני לעולם, כי תמיד נמצא עימי'... ברוצני להוסיף כמה דברים שכתבו בעלי המוסר, ויהיה לך למשיב נפש: העבודה המוטלת על האדם לעסוק בהשתדלות, ולמרות זאת לידע שאין בכוח ההשתדלות לעזור, כי ללא רצון ה' לא ישיג מאומה... ולכן חייב להיות במנוחה ושלווה ולבטוח בהשם יתברך שיעשה הטוב, ודע והאמן כי מה' מצדדי גבר כוננו, הכל נגזר משמיים על כל רגע, באיזה מקום יהיה ובאיזה זמן ועם איזה בני אדם יהיה בצוותא, וכמה יתעכב שם. זכור! אין עוד מלבדו. החותם ומייחל להצלחתך במהרה, אוהבך. מ. רבינוביץ". כמה חיזוק, כמה אהבה, לתלמיד לשעבר (מלפני יותר מ-15 שנה!), שלא חטא פעם אחת אלא עזב לגמרי את הדרך. תדע כל אם עבריה כי הפקידה את גורל בניה בידי ראשי הישיבות הראויים לכך.. ●

את הנגד משאיר בכלא, תוך שימוש באיזה פלפול משפטי שלפיו הנגד בעצם מהווה סכנה כי הוא יודע דברים נוספים, מתוקף תפקידו, אז מי יכול להבטיח לנו - או כלשונו של השופט "מי לידינו יתקע" - שהוא לא ידליף אותם בזמן מלחמה ויפגע בביטחון המדינה? כן, זה היה הטיעון. אל תחשבו שהוא נשמע לכם מוזר כי אתם לא מבינים במשפטים. הוא נשמע לכם מוזר כי אתם אנשים מוסריים. זה למה. השופט שטיין למעשה טוען שאחרי כל מה שעבר הנגד, וכל מה שעברה משפחתו, הוא ימשיך להדליף מידע לדרג המדיני, בעודו יושב במעצר בית בהגבלות מחמירות. אז מה עושים? אה, זה פשוט. משאירים אותו בכלא. עד מתי? אגב עארף. אולי עד שיבוא השלום ולא יישא גוי אל גוי חרב. ואז, רק אז, הסכנה ממנו תחלוף כליל. מדהים כמה בית המשפט העליון, שבמשך שנים נלחם על זכויות אדם של השפלים שבמחבלים, רומס באכזריות כזאת את זכויות האדם של נגד מוערך בצה"ל. בעצם זה לא כזה מדהים. חז"ל כבר לימדו אותנו שכל המרחם על מחבלים סופו שיתאכזר לנגדים.

3 כמה שעות אחרי הפסיקה פגשתי את אביטל, אשתו ההמומה של הנגד. היא אמרה שלא היה משפטן אחד שהעריך שבעלה לא ישוחרר, אחרי 45 ימי מעצר. שמעתי ממנה סיפור אימה, ממש כך, על אליטה אלימה וחסרת גבולות ששמה בצניק חוקרת במשך שעות, לילה ויום, אדם נורמטיבי לחלוטין, שמאז שבעה באוקטובר עשה למעלה מ-220 ימי מילואים, רק כדי לנקום בו וכדי להפחיד אחרים במצב שלו, כדי שלא יעלה בדעתם לבקר את המערכת. הרי לפרשה החמורה הזאת לא צריך לקרוא פרשת "הדלפת המסמך", אלא פרשת "הסתרת המסמך". מסמך שיש לו השלכות לחיי חטופים ואולי גם לוחמים לא מגיע לדרג המדיני. ממשכים את אותו מחדר של ליל השבעה באוקטובר. מערכת הביטחון ומערכת המשפט שולחות פה מסר לנגדת הבאה ב'8200: אם את נחשפת למידע על עוד חדירה לישושים וחטיפות, חלילה, והמפקדים שלך לא עושים עם זה כלום, אל תלכי איתו הלאה. את תסתבכי עם המערכת. עם כל המערכות. נזרוק אותך לצינוק, וכשתערערי על ההחלטה, השופט יגיד שהוא צריך עוד כמה ימים כדי לעבור על החומר וכדי להמציא את הפלפול שישאיר אותך בכלא כי "מי לידינו יתקע".

אבל האליטה הזאת, אמרתי לאביטל הגיבורה, לא תחזיק מעמד עוד זמן רב. היא תיפול בעזרת ה' בקרוב. יותר ויותר אנשים מבינים כמה היא מושחתת ונקמנית ובררנית ומנפיצה טיעונים משפטיים לפי האינטרס הפוליטי. והסיפור הנורא של בעלך, שניסה - בתום לב ומתוך אכפתיות לגורל החטופים - לעשות טוב, יזרז בעזרת ה' את התהליך הזה. כן, בעלך העצור שאף אחד אפילו לא יודע את שמו, אותו חייל אלמוני, "בלילות שחורות של ייאוש" כמו שנכתב בהמנון המחתרות, הוא בעל תפקיד חשוב בהיסטוריה. עד כדי כך. הרי זה לא רק סיפור המסמך הזה. זה סיפור על הוראות הפתיחה באש שהלכו והפכו מעוותות, על פרימטר מעוזה שהלך ונשחק, על הריסת בתי מחבלים שבג"ץ לא התיר, על סיכול ממוקד ועל "נוהל שכן" שהוגבלו שוב ושוב. על הכול. גם על העובדה שראש ממשלה צריך לבוא שלוש פעמים בשבוע במשך שש שעות לדיונים על כיתובי תמונה באייטמים באתר 'וואלה' לפני שנים, בזמן

1 אני רוצה לפתוח בתיקון טעות. האמת שאתם אפילו לא יודעים על הטעות הזאת. למעשה, אין דרך שתדעו: היא לא משהו שנכתב כאן בטור, אלא משהו שלא נכתב בו. משפט שנמוחק מהגרסה הסופית של הטור שפורסם כאן לפני שבועיים - ולא היה צריך להימחק. ומאז מצפוני אינו מניח לי. אז הנה, אני אנסה לתקן עכשיו את החטא הזה, שבין אדם למקלדתו. ובכן, לפני שבועיים כתבתי פה על ההתעללות של מערכת המשפט באלי פלדשטיין ובאיש המילואים מאמ"ן, ופתחתי בקריאה לתפילה: "אליעזר בן בינה. זה השם המלא של אלי פלדשטיין, דוברו של ראש הממשלה, שעצור כשלושה שבועות על ידי השב"כ וזקוק לתפילות. למעשה, הוא זקוק לנס. אולי הקטע המתאים ביותר בתפילה הוא 'אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה'. ולא, אני לא מושווה את העצורים בפרשה לחטופים במנהרות בעזה, ולא מושווה את חוקריהם לחוטפים. אבל כן, מול כאלה כוחות אופל אדירים, צריך רחמי שמיים".

בגרסה המקורית של הטקסט הופיעה פה השורה הבאה: "ואפשר לכוון על הפרשה הזאת גם בתפילת שמונה עשרה במילים 'וכל הרשעה כרגע תאבד'". אלא שרגע לפני שהעיתון ירד לדפוס, מחקתי אותה. חששתי שהיא אולי תישמע חריפה מדי. חשוב לי להדגיש: בעיניי אין מילים שהן חריפות מדי ביחס לרשעה והעוול ורמיסת זכויות האדם של מערכת המשפט בסיפור הזה מהרגע הראשון. וכשאני אומר מהרגע הראשון אני מתכוון לרגע הראשון - המעצר האלים שביצעו כוחות מיוחדים שבאו בנשקים שלופים לביתו של פלדשטיין ושל הנגד, משל היו פצצה מתקתקת. ימים ספורים לאחר מכן, נהגו כן גם במעצר השעוריריטי של מפקד ימ"ר ש"י ניצב משנה אבישי מועלם, האיש שחטאו החמור הוא שביצע את הוראות הדרג המדיני. וכך גם במעצר נציב שירות בתי הסוהר, רביגונד קובי יעקובי. במקרה האחרון זה כמעט נגמר בירי דו"צ, כי מאבטחיו חשבו שמדובר בניסיון של גורמים עברייניים לפגוע בו (הם צדקו): אלה היו גורמים שמתנהלים כמו בעולם התחתון ואכן מנסים לפגוע בנציב שירות בתי הסוהר. רק שבמקרה הזה קוראים להם "שומרי הסף". ובכל זאת חששתי שאולי הציטוט הזה, מתוך ברכת "למלשינים", ייתפס בעיני מי מהקוראים כפרובוקציה. והאמת היא שגם מזה אני לא נבהל. מותר לבעל טור לעורר פרובוקציות מעת לעת. אבל לטור ההוא הייתה מטרה אחת: ליצור הזדהות, אמפתיה, אכפתיות, מחאה נגד מערכת המשפט וכמה שיותר תפילות על פלדשטיין והנגד.

2 אז מחקתי את הפסקה על הרשעה - והתחרטתי. בהתחלה קצת, אבל אז, ככל שהמעצר הלך והתארך - כלומר, הלך והוארך - הצטערתי יותר ויותר. בשבוע שעבר, אחרי שהשופט בבית המשפט המחוזי הורה לשחרר את השניים למעצר בית, ופרקליטות הרשעה החליטה לערער, ושופט העליון אלכס שטיין האריך את המעצר בעוד חמישה ימים כי הוא צריך לקרוא את החומר - כבר התמלאתי חרטה עמוקה על הצנוור העצמי שלי. כמעט התחלתי לכוון על זה ב"סלח לנו אבינו כי חטאנו".

והנה, כבוד השופט האכזר שטיין מסיים סוף סוף לקרוא את החומר, ומפרסם את החלטתו: הוא שולח את פלדשטיין למעצר בית ודווקא

לפני כמה חודשים אמר לי מישו: אם אתה מתהדר בתואר "מנהל מחלקת השיווק של הדף היומי" אז תצדיק את התואר שלך ותעבוד כמו איש מקצוע. והוא הסביר: כל איש מכירות יודע שאחד הכללים הראשונים בשיווק הוא להציע ללקוח כמה מוצרים. אתה לעולם לא בא אליו רק עם מוצר אחד. אתה נותן לו שלוש אופציות: אחד בהשקעה גדולה, השני בהשקעה קטנה, ובאמצע - מוצר בהשקעה בינונית. ואז אתה אומר לו: תבחר. יש כאן מגוון של מוצרים במגוון של מחירים. והוא אכן יבחר ויקנה לפחות מוצר אחד, בדרך כלל את הבינוני.

מעניין, מאז שמתי לב שזה כמעט תמיד ככה. תמיד בקנייה באינטרנט יש לך כמה אפשרויות, כמה מסלולים של רכישה. ולעיתים גם מוסיפים בונוס כדי שתבחר במסלול היקר. מנסים לפתות אותך, וגם מצליחים. אבל טוב, מה בין זה לדף היומי? יש מוצר אחד, מסלול אחד, לא? אז איך אני יכול להגדיל את המכירות? והנה השבוע, באופן נדיר מאוד, מחלקת השיווק של הדף היומי יכולה אשכרה

אפשר ללמוד עם הילדים שלכם. אח, איזה אושר. קשה לכם גם עם זה? אני מבין אתכם. אבל רגע, חכו, יש לנו בשבילכם מסלול לימוד שלישי שמתחיל בדיוק באותו יום. השבוע, ביום חמישי בלילה, ליל י"ט כסלו, נפתח מסלול חדש של התניא היומי. ופה מדובר ממש בדקות ספורות בכל יום. פחות השקעה ממשנה יומית. אז נכון, זה ספר עמוק, קבלי, לא מבינים את הכול, אבל גם לספר העמוק הזה יש מגוון מהדורות מגישות (אני ממליץ בחום על חוברת 'דבר מלכות' של חב"ד, עם התניא המבואר. ויש גם את סדרת הספרים עם הביאור המקיף של הרב שטיינזליץ). וחזן מזה, גם אם אתם לא תבינו, הנשמה שלכם תבין. והיא תודה לכם. נו, אז על איזה מסלול אתם הולכים?

אה, כמעט שכחתי: למצטרפים למסלול הפרימיום של הדף היומי יש בונוס מיוחד: מסכת סנהדרין מסתיימת בחודש ניסן, יום לפני תענית בכורות שבערב פסח. כך שזה סוגר לכם גם את הפינה הזאת. הבונוס מיועד לבכורות בלבד. אין כפל מבצעים. טל"ח.

לעבוד לפי הספר: ביום רביעי הקרוב יסיימו בשעה טובה ומוצלחת מאות אלפי לומדי הדף היומי את מסכת בבא בתרא עם מספר הדפים הגדול בש"ס. למחרת, ביום חמישי, מתחיל לימוד הדף היומי במסכת סנהדרין. אני ממליץ לכם מאוד להצטרף. זה רק דף גמרא אחד בכל יום. משהו כמו חצי שעה עד ארבעים דקות של השקעה יומית (בעזרת חברותא, שיעור ברשת, שוטשטיין, עוז והדר, מה שמתאים לכם), שתמורתה אתם מקבלים עוגן רוחני, יציבות בחיים בתקופה רבת טלטלות, סיפוק, השראה וכמובן - מצוות לימוד תורה.

רגע, זה גדול עליכם? אין בעיה. יש לנו במחלקת השיווק עוד שני מסלולים של לימוד יומי שמתחילים גם הם בדיוק באותו יום: ביום חמישי מתחילים במסגרת לימוד המשנה היומית את אותה מסכת סנהדרין. שימו לב: זה כבר לא גמרא, מדובר במשניות. בסך הכול לימוד של שתי משניות, כמה דקות בכל יום (עם מהדורות קהתי הוותיקה, או רייזמן החדשה והנפלאה) ואתם מתחברים לשישה סדרי משנה. כל היום שלכם ייראה אחרת. כל החיים. אפשר ללמוד לבד,

 יד לאחים
מטה
הסברה

**תוכן שנותן
מבט חדש על זהות,
על מודעות
ועל חוסן.**

ראויה.

דוסיה

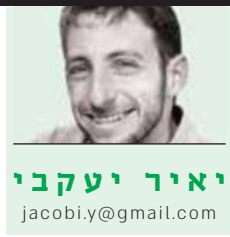
הרצאת חוסן אישי

שתייצר מהפך בעוצמה
הפנימית של כל אשה
ונערה מתוך תחושת זהות
חזקה ומודעות מעצימה.

**להזמנת הרצאות צרו קשר:
צופיה ☎ 053-3479274**

עמותה למניעת
התבוללות
בקרב יהודים

חופשה סוף

מולנו עלו מטיילים את אותן המדרגות וכולנו יחד היינו כמו סולם יעקב שבו כל המלאכים מותשים. כשהגענו לסוף המדרגות לא הצלחנו לעצור את האינרציה והרגליים לקחו אותנו אוטומטית לתוך המוויאון. מי שתכנן את המקום ידע מה הוא עושה. באיזשהו שלב במוויאון הברכיים שלנו קרסו סוף סוף ומצאנו את עצמנו שוכבים מעולפים לצד כד ענקי ושברי חיצים. מטיילים אחרים חלפו על פנינו מתוך הנחה שאנחנו חלק מהמיצג, פסלים נפולים של יהודים עתיקים שכשלו במסעם לנופש. אחרי שאגרנו מעט כוח גירדנו את עצמנו לרכב, שם חיכינו עוד חצי שעה עד שהברך של דודו תהיה מסוגלת שוב ללחוץ על דוושת הגז. הגענו לבסוף לבית המלון עיפים אך עוד יותר עייפים. "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים", כבר אמר זכריה בנבואתו, אבל כנראה עד שהחזון יתגשם כל הזקנים והזקנות החליטו כאחד לבלות בבית המלון שלנו בים המלח. אחת הזקנות אפילו סיפרה לנו בגוף ראשון את סיפור מצדה. מדובר היה כנראה באשתו של יוספוס פלביוס, או בסתם כובסת אקראית שנקלעה לסיטואציה. לעולם לא נדע. אחרי שהצטלמתי עם שלושה אנשים שהיו מושכנעים שאני נדב נוח, נכנסנו סוף סוף לחדר. התכוונו להתארגן לצאת לסיבוב בחוף, אלא שאז הודיעו שיש חשש לחדירת מחבלים מירדן ושצריך להישאר באזור המלון. כאמור - יופי של בריחה. החבר'ה החליטו שאם כבר המצב בטטה אז למה לא למעוך אותו עוד יותר והם שמו את המשחק של מכבי. בפעם האחרונה שאני ראיתי מכבי, רנדי ווייט החטיא הטבעה מול צסק"א והרס קאמבק של 20 נקודות, אז אתם מבינים שהייתי בדעת מיעוט. מכבי, כאילו מתוך רצון להתחבר לתמה של הטיוול, נחלה תבוסה והערב הסתיים בקול ענות חלושה. למחרת, במקום היקיצה הטבעית שעליה פנטזתי כל השבוע, דודו ובן גיגי העירו אותי בנץ כדי שנספיק להתארגן וללכת לספא לפני שכל המלון יגיג ויהפוך את האירוע ל"לא ראוי לבוגר הסדר". מה שלא לקחנו בחשבון הוא העובדה שבשביל אנשים בפנסיה שמונה בבוקר זה בייסיקלי פלג המנחה. אז ויתרנו על הספא, לא לפני ששחקן קיבל שפריץ מלוח מברית הגופרית ישר לתוך העין כי למה לא. אחרי שהתאוששתי מתקרית הגופרית חזרנו לחדר ומילאתי לי אמבט כדי לתת לעצמי לפחות את האשליה של ג'קוזי. כאמור - בריחה. החבר'ה הציעו להצטרף לאמבט כדי שזה ממש ירגיש לי כמו ג'קוזי, אמרתי להם שאני מעדיף כבר לשבת לשמוע סיפורים מהכובסת של יוספוס פלביוס. חמש דקות של שקט יחסי חלפו, ואז דפק על הדלת עובד מלון פלשתי ועדכן אותנו שזמן הצ'ק אאוט הגיע והנופש בא לסיומו. למרות שיהיה מי שיאמר שהוא מעולם לא התחיל. "בפעם הבאה תלכו לשני לילות", אמרה אשתי כשראתה אותי נכנס בדלת מותש, "אני אסתדר". "חס וחלילה!" סירבתי בהיסטריה והתרסקתי על הספה המבורכת. הרי זה שהיא תעמוד בזה אני יודע, לגביי - אני בכלל לא בטוח. ●

לאחרונה יצאתי עם שני חברים לנופש קצר בים המלח. סיבת הנופש: "כי מגיע לי". וביתר הרחבה, לקראת טירוף הופעות החנוכה ועם תום שנת האבל המתישה החלטתי שאין ראוי ממני ל-24 שעות של מנוחה על גדת ים המלח ההולכת ומתרחבת. יש מי שיאמר שהגיע לי לקחת יותר מ-24 שעות, אבל המישהו הזה לצערי לא נמצא איתי בזוגיות. מטרת הנופש הייתה בריחה פשוטה כמשמעו. אומנם הפסיכולוגים מתעקשים שבריחה מדאגות לא פותרת אותן, אבל ברור שהם יגידו את זה, הם הרי מתפרנסים ממטופלים עם בעיות לא פתורות. אז ארזתי את מיטלטליי ויצאתי לדרך יחד עם דודו שרגא ואלי בן גיגי, שמופיעים כאן בשמם המלא כדי להדגים שוב עד כמה אני למעשה ישראל השנייה. דודו היה אחראי על הארגון, על הלו"ז, על האוכל ועל אמצעי התחבורה, ואילו אני הייתי אחראי לוודא שבן גיגי לא מבריו. מי שמכיר יודע שמדובר בחלוקת תפקידים מאוזנת. התחנה הראשונה של הטיול הייתה עלייה למצדה. אנשים תמיד מתלוננים כמה קשה לעלות למצדה ואיזה מאמץ פיזי זה. ובכן מדובר בנפולת של נמושות, רבותיי. אנחנו, שלושה גברים בני 40 פלוס שלא עושים כושר כדרך חיים, עלינו את המצדה בלי בעיה. אתה משלם ונכנס לרכבל ותוך חמש דקות אתה למעלה, מוקף בתיכוניםסטים על סף עילפון. חתיכת עוגה, כמו שאומרים הגויים. לא ברור למה לקח לרומאים כל כך הרבה זמן להעפיל למצדה ולכבוש אותה, כמה נגלות ברכבל ואתה שם. אבל כנראה כשאין לך סייעתא דשמיא כל הרכבלים שבעולם לא יעזרו לך. על כל פנים, כשהגענו למעלה דודו עשה לנו הדרכה על המבנים השונים במצדה. במשך רבע שעה הוא הסביר לנו על המבנה ששימש בעבר בית כנסת, והוא יכול היה לדבר על זה גם עוד חצי שעה לולא מדרוך אקראי שחלף בסמוך עדכן אותנו שמדובר בכלל בשוכן יוניס גדול. דודו לא איבד את העשתונות והסביר שלפעמים גם הרביצו שם מנחה תוך כדי המתנה ליונים, מה שסביר. מרחק הליכה קצרה משם מצאנו את מבנה בית הכנסת האמיתי שבתוכו תיכוניםסטים התפללו מנחה להכעיס, כאילו כדי להוכיח לדודו בדיוק עד כמה הוא טעה. הצטרפנו לא לפני שווידאנו שמדובר במנחה קצרה, סוף סוף הרומאים בשער ואין זמן לבזבז. לאחר מכן המשכנו ושמענו על הקרבות העזים שהתחוללו שם ועל הסוף המר של תושבי מצדה. לא בדיוק הבריחה שבניתי עליה, אבל בסדר. אחרי שעה וחצי החלטנו שספגנו מספיק היסטוריה כדי להצדיק את הרביצה המתוכננת בבית המלון והתחלנו לרדת. שמת פגעמי לרכבל, אלא שאז דודו עדכן שהוא שילם רק על ההלוך ואת החזור נעשה רגלית. עדכנתי את דודו שלא קריטי לי הכוונתה שהוא כנראה מתכנן לי בסוף המסע, אבל הוא התעקש אז התחלנו לרדת את 800 המדרגות למטה. אני לא יודע אם יצא לכם פעם להיות בני 40 פלוס שלא עושים כושר כדרך חיים, אבל הירידה הזאת הייתה משמעותית קשה יותר מהרכבל. הלכו לי הברכיים, רבותיי. באיזשהו שלב הפכתי לקפיץ סלינקי אנושי שיוור מדרגות בכוח האינרציה ולא נטמע בתרבות הישראלית. ובעוד אנחנו ירדנו את המדרגות,

למחרת, במקום היקיצה הטבעית שעליה פנטזתי כל השבוע, דודו ובן גיגי העירו אותי בנץ כדי שנספיק להתארגן וללכת לספא לפני שכל המלון יגיע ויהפוך את האירוע ל"לא ראוי לבוגר הסדר". מה שלא לקחנו בחשבון הוא העובדה שבשביל אנשים בפנסיה שמונה בבוקר זה בייסיקלי פלג המנחה

היא: אז מה בעלך עושה?
אשתי: מכירה אנדרדוס?
היא: כן
אשתי: אז הוא טכנאי מזגנים

אני: למה קראתם לי יאיר?
אמא: כי נולדת בחנוכה
אני: אבל נולדתי בתמוז
אמא: באותה שנה חנוכה נפל בתמוז
אני: איזו שנה זו הייתה?
אמא: אההה, '95?
אני: '83
אמא: כנראה התבלבלתי עם אביחי
אני: אביחי נולד ב-'92
אמא: אבל בחנוכה
אני: באלול
אמא: כמובן, בדיוק כמוני
אני: אה, נכון
אמא: אני נולדתי בסיוון
אני: נסגור על תיקו?
אמא: כדאי

כבשנו את החרמון הסורי ואם רק נפסיק לקרוא לו החרמון הסורי יש מצב שאף אחד לא ישים לב

הבית במודיעין

רשת הדיור המוגן 'עד 120' הבית במודיעין

הזדמנות אחרונה למחירי PRESALE אל תגידו שלא ידעתם

כשרות רבנות מקומית

חוגים ופעילויות

מרכז קניות

אירוח משפחתי

ספריה תורנית

בית כנסת

השגחה רפואית

*התמונות להמחשה בלבד

*6120

רשת דיור מוגן לגיל השלישי בפריסה ארצית:

הבית בתל אביב | הבית בהוד השרון | הבית בראשון לציון | הבית במודיעין

בקרוב: הבית בקרית מוצקין | הבית בנס ציונה | הבית בירושלים

דביר שרייבר
dvirbe7@gmail.com

ברוך אשם

ככל שהזמן עובר, משפט נתניהו נראה יותר ויותר כמו מחזה אבסורדי באינסוף מערכות, שאפילו קפקא לא היה כותב טוב יותר

מבחינת התביעה אפשר להרשיע אותו גם בלי לשמוע את עדותו. נתניהו בבית המשפט

**אז תרשיעו אותו במשהו אחר:
חנייה באדום-לבן, פיטורי שר
ביטחון ללא אישור היועמ"שית,
בניית בית מתחת לפצצות תאורה,
הקמת התנחלות לא חוקית
במשרד ראש הממשלה. לא אכפת
לי במה תרשיעו אותו, העיקר
שילך, שילך כבר!**

צילום: חיים גולדברג פלאש 90

ראש ההרכב: אני מזכירה לך, גברתי, שכבר הבהרנו שסעיף השוחד בתיק 4000 משולל כל יסוד.
תובעת: אני מזכירה לך, כבודה, שההבהרה שלכם היא חריגה מסמכות. אבל אני מוכנה לסלוח לכם, אם תרשיעו את הנאשם לאלתר ותקבעו שהוא חייב להתפטר מכל תפקיד ציבורי בזה הרגע.
שופט ב': במה את רוצה שנרשיע אותו?
תובעת: לא משנה לי, מצידו אפשר להרשיע אותו בקבלת סיגרים שלא כדין.
סנגור: זה כן היה כדין.
תובעת: אז עישון במקום ציבורי ושתייט שמפניה בכוס חדר פעמית.
סנגור: מה הבעיה בזה?
תובעת: זה פוגע בסביבה ובקלאסה.
ראש ההרכב: אבל זו לא עבירה פלילית.
תובעת: אז הפרת אמונים, הפרת והחידקל, פרת משה רבנו... תקמבנו משהו, תהיו יצירתיים.
סנגור: אני מוכן לשקול הפרת אמונים במסגרת הסדר טיעון, אבל בלי קלון.
תובעת: מצחיקול, כל העניין הוא הרשעה עם קלון שתעיף אותו כבר מחיינו. אגב, איפה הוא? עדיין "בדין דחוף על סוריה"?
סנגור: אני מבקש שיירשם בפרוטוקול שנציגת המדינה לועגת לראש הממשלה.
תובעת: לנאשם.
סנגור: ולידיעתך, הוא נאלץ לנהל את המשא ומתן הקריטי בעניין החטופים מהחדר הסמוך, מכיוון שאת דורשת ממנו לעסוק בוטות כמו מה היה כתוב על השקית שבתוכה מילצ'ן שם את הסיגרים שהוא נתן לו.
תובעת: אז בואו נרשיע אותו בקבלת דבר במרמה וזהו.
סנגור: היה מותר לו לקבל את הסיגרים!
תובעת: אבל אולי על השקית היה כתוב "מרמה"?
סנגור: מה?
תובעת: לא מה, מרמה. נגיד שעל השקית היה מודפס המותג הצרפתי היוקרתי "MEARMA".
סנגור: אז מה?
תובעת: הסיגרים הם "דבר".
סנגור: נו?
תובעת: אם הם היו בשקית שכתוב עליהם MEARMA, זו קבלת "דבר" ב"מרמה".
סנגור: מה שאת עושה עכשיו זה מרמה. ואין בכלל מותג כזה.
תובעת: אז תרשיעו אותו במשהו אחר: חנייה באדום-לבן, פיטורי שר ביטחון ללא אישור היועמ"שית, בניית בית מתחת לפצצות תאורה, הקמת התנחלות לא חוקית במשרד ראש הממשלה. לא אכפת לי במה תרשיעו אותו, העיקר שילך, שילך כבר!
סנגור: אז את מודה שהמוטיבציה שלכם היא לא עשיית צדק אלא הדחת ראש הממשלה.
תובעת: אנחנו בסך הכול מנסים להגן עליו, שיפרוש מהנהגה לפני שגורלו יהיה כגורל דיקטטורים אחרים מהאזור, אם אתה מבין למה אני מתכוונת.
סנגור: אני מציע שתרגיעו, תפסיקו לקרוא לו רודן, השב"כ ישמור עליו כמו שצריך והכול יהיה בסדר.
תובעת: ואז נצטרך להגיש נגדו כתב אישום חדש.
סנגור: וזאת למה?
תובעת: כי אם הוא מקבל מהשב"כ שמירה שאזרחים מן השורה לא מקבלים, זה שוחד. תחשוב על זה - חקירות, הדלפות, גיא פלג פותח מהדורות, כתב אישום בכפוף לשימוע, ליאת בן-ארי נוסעת לקניה, משפט, נבצרות, הרשעה... לא חבל? בואו נגמור עם זה עכשיו, נשלח אותו הביתה, בג"ץ ימנה ראש ממשלה חדש ואנחנו בינתיים נתחיל לגבש כתב אישום.
סנגור: נגד מי?
תובעת: נגד ראש הממשלה החדש כמובן. הרי בשביל מה יש לנו פרוקליטות כל כך מוצלחות?!

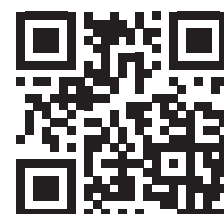
ראש ההרכב: מדינת ישראל נגד בנימין נתניהו וכל השאר, הנאשם מתבקש... איפה הנאשם?
סנגור: כבודה, מר נתניהו נאלץ לצאת להתייעצות דחופה בעניין ההתפתחויות בסוריה. ואני מאוד מבקש לקרוא לו "ראש הממשלה", לא "הנאשם".
תובעת: התנגדות! "הנאשם" הוא מותג קפלניסטי חשוב שמתדלק את המחאה, שאני, אגב, ממש לא קשורה אליה.
סנגור: כבודה, ההתעקשות להביא לפה את מר נתניהו... תובעת: הנאשם.
סנגור: ההתעקשות שמר נתניהו יבוא להעיד על חשבון זמנו היקר היא פגיעה בביטחון המדינה ובאזרחיה. מה עוד שבית המשפט הנכבד בעצמו כבר אמר למעשה שאין יסוד לסעיף השוחד, ולפיכך מדובר בהאשמות קלות ערך שאינן מצדיקות את טרלול המדינה ופגיעה בלתי מידתית בלוח הזמנים של ראש הממשלה.
תובעת: הנאשם.
ראש ההרכב: אדוני מתבקש להגיע לעניין.
סנגור: כבודכם, לטובת המדינה אני מפציר בכם לסיים את המשפט האומלל הזה, או לפחות לדחות את עדות הנאשם.
תובעת: מר נתניהו.
סנגור: מה שהיא אמרה.
ראש ההרכב: מה עמדת התביעה?
תובעת: אני מסכימה.
ראש ההרכב: ובכן, אדוני שמעו במו אוזניו שהתביעה... מה?!!
תובעת: מסכימה. אנחנו מוכנים לבטל את העדות ולסיים את המשפט בזה הרגע.
(רחש בקהל. אביעד גליקמן קורע את בגדיו)
שופט א': שמעתי טוב? גברתי אמרה שהתביעה תומכת בביטול המשפט?
תובעת: ביטול, סיום, תקראו לזה איך שאתם רוצים, העיקר שנפסיק כבר לקרוא לו "הנאשם".
סנגור: אני חייב לומר שאני מופתע לטובה. אני בטוח שהעם בישראל ומר נתניהו...
תובעת: האשם.
סנגור: סליחה?
תובעת: מאחר שהנאשם הורשע, מעתה והלאה יש לקרוא לו "האשם".
שופט ב': אבל לא הרשענו אותו.
תובעת: אז תרשיעו.
ראש ההרכב: רגע אחד. גברתי בעצם מבקשת שנרשיע את ראש הממשל... את הנאשם, כאן ועכשיו בלי לשמוע את עדותו?
תובעת: זה מה שהסנגור מבקש.
סנגור: לא גברתי, אני מבקש לזכות אותו.
תובעת: טוב, אתה הרי יודע שזה בלתי אפשרי.
סנגור: מדוע?
תובעת: משום שאם בית המשפט הנכבד יוכה את האשם... סנגור: הנאשם.
תובעת: אתה אמרת. אם בית המשפט יוכה אותו, המשמעות היא שפרקליטות המדינה בזוזה עשור שלם ויותר ממיליארד שקלים כדי להדיח ראש ממשלה בלי שום יסוד ראייתי מוצק.
סנגור: זה בדיק מה שעשיתם.
תובעת: לא נכון. הייתה לנו הצדקה מוצקה להדיח את בנימין נתניהו. סנגור: והיא?
תובעת: עצם קיומו.
שופט א': גברתי בעצם מבקשת שבית המשפט יהיה חותמת הגומי של הפרקליטות?
תובעת: לא חייב. רק אם אתה רוצה להתקדם מפה לבית המשפט העליון.
סנגור: זו חוצפה שאין כדוגמתה!
תובעת: לא, זו שיטת המשפט הישראלית. ממשלת הנאשם אומנם ניסתה לשנות אותה, אבל בעזרת אשם הצלחנו לטרפד את ההפיכה.

מתמודד

עם משיכה לבני מינר?

אל תתמודד
עם זה לבד!

בכל שאלה, התלבטות, תחושת בדידות או סתם רצון
לשתף מישהו - הסייעים שלנו ישמחו לתת לך אוזן
קשבת דרך הקו החם ובאנונימיות מוחלטת.

אנחנו מחכים לך בקו החם של עמותת חוסן!

02-376-2100

ר' יעקב ביבלה, מבעלי רשת ספרי אור החיים:

"המחירים למטה מעשרה טפחים, ההתלהבות טפחיים מעל הקרקע!"

יריד ספרי החסידות הגדול בעולם היהודי עומד לפתוח את שעריו ולחשוף סודות טמירים ואוצרות היסטוריים ■ מתחמים חדשים ומפתיעים יחשפו גנזים נדירים שמתגלים לראשונה, יסירו את הלוט מעל עשרות ספרים חדשים הרואים אור בבלעדיות, ויציגו אלפי ספרים מכל החצרות ממיטב המהדורות המפוארות

שחתום על הפקת הפרויקט האגדי הזה בשנים האחרונות, הצצה נדירה לעבר היהודי שחזור בענק.

ביבלה, 'איש הספר' והדמות המזוהה יותר מכל עם עולם הספר היהודי, הפך לפני כעשרים שנה את תחום הספרים מהיסוד. בראיה מרחיקת לכת הוא פרץ קדימה, הרים את הענף הישנוני והמאובק לגבהים, הציג סטנדרטים חדשים שנתפסים היום כמובנים מאיליהם, ומאז מובילה הרשת בכל פרמטר אפשרי. "הרבה שואלים אותי את השאלה הזאת", מתחייך ביבלה, כשאני מנסה לברר מה לו וליריד ספרי החסידות. "האמת שהקשר שלי עם היריד עמוק וממושך", הוא עונה מיד. "כמי שחסיד מבטן ומלידה וכאחד שגדל על ברכי תנועת החסידות, הרגשתי תמיד חיבור מיוחד לספרים, להווי העתיק. אני במיוחד מתחבר לכמיהה, לאמונה ולשמחה החסידית המתפרצת. כך שבשבילי להפיק את היריד

שהותירו בידנו רבותינו גדולי הדורות ומאורי החסידות.

הדרכים המובילות לירושלים מתמלאות בימי היריד ברבבות עולים נרגשים. זקנים ונערים, ישישים ובני תשחורת נוהרים בהמוניהם אל עבר בנייני האומה, אל אשר אוותה וגם נכספה נפשם. רחבת האולמות המשמשת בשגרה לאירועים נטולי משמעות, משחירה מאדם, והופכת בין רגע לבית מקדש מעט. עיני כולם נשואות בערגה אל המתחמים המרהיבים, ואל אלפי הספרים הקדושים שהם כה מחבבים. ריח הדפוס המשכר שנישא באוויר, מוסיף גם הוא לאווירת הכובד-ראש המורגשת היטב בינות למדפים העמוסים.

בית המדרש הגדול בעולם

בשיחה מרתקת ורווית הפתעות וגילויים מעניק ר' יעקב ביבלה, מבעלי רשת ספרי אור החיים, ומי

מעדן בית מדרשו של מרנא אור שבעת הימים, איש אלוקים קדוש רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א, הפכו ברבות השנים לנחשול. הם הלכו ושטפו את העולם היהודי כולו בטיפות הטוהר של אור החסידות, פיו כמעין המתגבר ואלפים מתקבצים כעדרים ושותים את מימיהם בצימאון. מאז ימי הבעל שם טוב וישישים גיבוריו הקדושים שהמשיכו את דרכו והפיצו את מעיינותיו חוצה, צמח ועלה עולם הספר החסידי, כשהוא מכה שורשים עמוקים ומפריח יבול עצום ופורה בכל מקצועות התורה.

היריד הענק שמושך אליו מידי שנה אלפי דורשים ומבקשים מכל קצוות הקשת היהודית, הופך את ההבטחה למציאות מרהיבה. כתף אל כתף רוכנים אל הספרים חסידים ותיקים ובני עדות המזרח. ירושלמים בחלאט מפוספס לצד חובשי כיפה סרוגה. אברכים ליטאיים עם תמימים חב"דיים. מבטם עורג. הנפש כוספת. שואפים לדלות ולהשקות מאוצרות בארות המים החיים

יכנו-היכנו! זה קורה שוב, והשנה הוא מפתיע יותר, מגוון יותר ומשתלם הרבה יותר: יריד ספרי החסידות תשפ"ה של "צמאה" ורשת ספרי אור החיים בשיתוף 'צמאה' עומד להיפתח לקראת י"ט כסלו הקרוב, ולנטוע אתכם על ספסלי בתי המדרש העתיקים בערבות רוסיה הקפואה, בכפרי פולין החסידית הבוערת ובעיירות הונגריה השוקקות, עם עשרות אלפי ספרי חסידות חדשים וישינים ממיטב המהדורות המובחרות ומבחר ההוצאות המובילות, במחירים מטלטלים ונמוכים בהרבה מעשרה טפחים.

היריד הגדול בעולם הספר היהודי מצטרף גם השנה למסורת קדושה ורבת שנים, עוד מימי הבטחתו הטמירה של מלך המשיח: "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה", הקושרת בקשר בל ינתק את גאולת ישראל והפצת ספרי החסידות לעולם כולו. ארבעת הראשים שנפרדו מהנהר האדיר היוצא

המדמה הזה זה לגמרי שליחות". וכשיבילה מפיק, הוא עושה זאת כמו ביבלה. בענק, עם חשיבה יצירתית על כל הפרטים הקטנים, והכי חשוב - תוך שמירה עיקשת על מחירים נמוכים דרמטית.

בוא נדבר רגע על היריד, אני פונה אליו תוך שהוא סוגר קצוות אחרונים לקראת אחת ההפקות הגדולות, אם לא הגדולה ביותר, שיועד הציבור החרדי בארץ.

"את היריד העצום הזה", אומר ביבלה. "אני נוהג להגדיר במשפט קצר וקולע: בית המדרש הגדול ביותר בעולם. לדעתי, מדובר במקום עם הכי הרבה ספרי קודש למטר..."

וכן, הוא מודע לכך שמדובר בתקופה מאוד לא פשוטה. העם היושב בציון זקוק ומצפה לישועה, ורבים מיושבי הארץ נתונים בצרה ובשביה, אך לידיו של ביבלה זה בדיוק הזמן להתחבר למקורות האמונה.

"כמו בשנה שעברה, גם השנה הייתה איזושהי התלבטות", הוא חושף. "אך אני עדיין סבור שאין זמן מתאים מזה. דרך החסידות מושתתת על אמונה וביטחון בה'. ספרי החסידות רוויים כולם במאמרי התחזקות מעוררי לב, ומאירים כבר דורות את חשכת הגלויות לכל יהודי."

"קנינו שרדו את התקופות הקשות ביותר לעם היהודי בעזרת ווארט מרומם מהרבי, אותו היו משננים שוב ושוב. תורת החסידות נותנת לנו את הכלים המדויקים והנפלאים ביותר לצלוח כל קושי ומשבר בחיים, וממלאת אותנו בכוח אמיתי להתמודד. היסודות האיתנים שמעניקים גדולי החסידות מסייעים לנו להתחזק ולהמשיך הלאה בכל הכוח", בטוח ביבלה.

מגלים אוצרות

יריד ספרי החסידות מפתיע מידי שנה את רבבות המבקרים במבצעים בומבסטיים ובמתחמים ייחודיים, ניתן כבר לחשוף מהן ההפתעות הגדולות של תשפ"ה?

"וודאי, והשנה הוא עומד להפתיע פי כמה", מצהיר ביבלה. "האולם המרכזי הורחב, וכעת מקיף את כל ספרי אבות החסידות. על המדפים אלפי ספרי חסידות ממיטב ההוצאות הנחשבות, ומכל המהדורות המובילות. הגדלנו את מחלקת ספרי תורת חב"ד כשהצבנו את במת התניא המציגה עשרות חיבורים סביב הספר הקדוש, מגוון עצום של ביאורים, עיונים וחיידושים המתאימים לכל נפש. העבנו את מדור חצרות החסידות, והוספנו המון-המון חדש על מדפי ספרי ילדים, משחקי החסידות, הפרימיום ועוד, והכל - במחירי רצפה ובהנחות מדהימות!"

"במקביל, מתחמי הענק המוכרים והפופולריים פרוסים גם הם על פני האולמות. ביניהם תוכלו למצוא את מתחם ההשקות הייחודי, בו ייחשפו מאות ספרים חדשים שיצאו זה עתה ממכש הדפוס בהשקת בכורה בלעדית, דוגמת הספרים 'שישים גיבורים', 'דגל מחנה אפרים המבואר', 'ישמח משה המבואר', 'השגות - בדרך הבעש"ט' ועוד כותרים חשובים שרואים אור לראשונה ממש, ואת מתחם האאוטלט שם תוכלו לרכוש מאות ספרי חסידות שתמיד חיפשתם במחירי חיסול אגדיים."

המחירים בהחלט היסטוריים ונמוכים- נמוכים... רוצים דוגמא?
3 ספרים רק ב-100 ₪!
4 ספרים רק ב-100 ₪!

ועוד אינספור כותרים במחירים שלא נראו! ההטבות חסרות התקדים והמבצעים המשתלמים מזמינים את כולם לנצל את ההזדמנות הנדירה ולמלא את מדפי ספרי החסידות בבית, בבתי המדרש ובהיכלי הישיבות.

"אם במשך השנה אתם מחפשים את

ההזדמנות האולטימטיבית לרכוש את כל ספרי החסידות שתמיד חלמתם", מטעים ביבלה. "עתה הסרנו לכם את כל החסמים וההתנגדויות, ויצרנו טיימינג מושלם להתחדש. זה בדיוק הזמן להעמיס עגלות (כן, יש דבר כזה...) ולצאת עם כל הספרים המבוקשים במחירים למטה מעשרה טפחים. אגב, אם יש בידכם כרטיספר זה הרגע שלכם. ממשו אותו, ונצלו את המתנה באופן המושלם."

וזה עדיין לא הכול. גולת הכותרת של היריד עוד לפנינו. "גם בתשפ"ה יריד ספרי החסידות מציג את שני המתחמים המפתיעים שלא שווה לפספס", מבהיר ביבלה. "מדובר במתחם הגילויים המהפכני בו עומדת להיחשף תורת הבעל שם טוב הקדוש בשלמותה לראשונה בעולם, כשהשנה היצירה הכבירה - הושלמה (ראה מסגרת), ובמתחם התפילה, שהוקם ביריד הקודם ברוח התקופה ומכיל את כל הספרים שירוממו לכם את התפילה ויאירו את פירוש המילים מחדש. בימים אלו כשכולנו שופכים לב כמים בתפילות ובתחנונים, תוכלו להצטייד במיטב ספרי החסידות המקיפים את הנושא החשוב מכל היבטיו."

נוחות הקניה תופסת גם היא מקום של כבוד ביריד הענק. "הצבנו לרשות קהל המבקרים 300 עגלות סופר, 24 קופות מאוישות, צוות דיילים מתוגבר ושירות משלוחים ייעודי. זאת לצד שפע עמדות כיבוד ושתיה."

לא תוכלו לבקר השנה ביריד? (שווה לעשות מאמץ...) כנסו לאתר הבית של רשת ספרי אור החיים ותייהנו מכל ההטבות המדהימות והמחירים הנמוכים.

"המלצה שלי", מסכם ביבלה. "הצטיידו בקטלוג המהודר שמופק לרגל היריד בכדי לוודא שלא תפספסו אף הטבה, הכינו רשימת ספרים ארוכה-ארוכה וצאו לסיבוב מרומם שיגביה אתכם טפח מעל הקרקע. מחכים לכם, לחיים!"

יריד ספרי החסידות תשנ"ה במחירים למטה מעשרה טפחים!

אינספור השקות מהדהדות וגילויים מרעישים, אלפי סטים וכותרים מכל ההוצאות הנבחרות במבצעים והנחות שעוד לא נראו!

בנייני האומה ירושלים י"ז - כ"ב בכסלו (18.12-23.12) גברים:

רביעי י"ז בכסלו (18.12) מ-11:00 בבוקר עד 1:00 בלילה

חמישי י"ח בכסלו (19.12) מ-11:00 בבוקר עד 3:00 בלילה

מוצ"ש כ' בכסלו (21.12) מ-20:00 בערב עד 3:00 בלילה

נשים:

ראשון כ"א בכסלו (22.12) מ-11:00 בבוקר עד 1:00 בלילה

שני כ"ב בכסלו (23.12) מ-11:00 בבוקר עד 1:00 בלילה

היצירה הושלמה:

תורת הבעש"ט וששים גיבוריו מתגלית לראשונה בשלימותה!

גם במסגרת יריד ספרי החסידות, רשת ספרי אור החיים לא מפסיקה להפתיע. והפעם: מתחם הגילויים * חשיפה ראשונה ב"ט כסלו של י"ט כרכים מפוארים מחיבורים שאזלו זה מכבר מן השוק, מבחר כותרים מבוקשים שכעת עולים על שולחן מלכים וכרכים נדירים שלא נדפסו מאות שנים!

בהם גם מבוא נפלא על המחברים, משנתם ותולדותיהם, אלפי ציונים, מקורות והערות. בין הספרים: 'בעל שם טוב פנינים - צואת מריב"ש' שנלקט מספרים, כתבים ומקורות קדומים, 'קול אריה' להרה"ק רבי יהודה אריה לייב המוכיח מפולנה, 'מאיר נתיבים - סוד יכין ובוועז' להרה"ק רבי מאיר מרגליות, 'תשואות חן' להרה"ק רבי גדליהו מליניץ, 'דברי משה' להרה"ק רבי משה מדולינה, 'חסד לאברהם' להרה"ק רבי אברהם מפודולסק, 'שישים גיבורים', הכולל חיבורים קצרים שי-צאו מתחת ידי כלל תלמידי הבעש"ט אשר לא עלתה תורתם על גיליון בספר נפרד, ועוד עשרות כותרים יקרי המציאות.

"מדובר בפרויקט עצום ונדיר מסוגו", כשביבלה אומר את זה ניכרת בעיניו ההתרגשות. "שוקדים עליו עשרות תלמידי חכמים במשך חודשים ושנים, וחושפים מאות חיבורים וכרכים מפרי כתבם של ראשוני תלמידי הבעל שם טוב הקדוש שלא היו מוכרים עד היום. "כעת, לרגל יריד ספרי החסידות תשנ"ה זכינו בסייעתא דשמיא לכרך על המוגמר, להשלים את הסדרה ולהסיר את הלוט מעל היצירה המונומנטלית הגדולה בעולם החסי-דות. מוזמנים להביא את הברכה אל ביתכם."

בית מדרשו של הבעל שם טוב קם לתחייה: אלפי ורבות הוגי תורת החסידות בארץ יש-ראל ובעולם כולו נרעשים מהשלמת יצירת הפאר לההדרת כתבי בני היכלו של מרנא הבעל שם טוב זיע"א. ב"ט כסלו הקרוב הם עומדים לגלות את סדרת 'כתבי הבעש"ט ותלמידיו' בשלמותה כפי שלא הייתה מעור-לם.

מתחם הגילויים הייחודי ביריד ספרי החסידות חושף לראשונה את מפעל הכתבים העצום - פרויקט מונומנטלי בהובלת ספרי אור החיים ומכון אבוקה, המהדיר מחדש את ספרי הדור הראשון לחסידות, ומציג את ספריהם הנדירים של ראשוני תלמידי הבעל שם טוב, ביניהם חיבורים שלא ראו אור מאז יצאו במהדורה ראשונה לפני מאות שנים!

ספרים חדשים אלו שיצאו זה עתה ממכש הדפוס, מכניסים את הלומדים אל תוככי בית מדרשו ספוג היראה של הבעל שם טוב, ופורסים בפניהם את סודותיה העמוקים ופנימיות התורה האדירה כפי שהעביר ומסר לשישים גיבוריו.

החיבורים הנדירים יוצאים לראשונה במה-דורה מפוארת הכוללת י"ט כרכים מוגהים ומנוקדים, בהדפסה מהודרת ובסדר משובח.

מיהו דתי לאומי

גרביים ובית יעקב זה לא מספיק. יהודה ד' למד לתואר ראשון בעבודה סוציאלית בתוכנית רגילה במכללה האקדמית אשקלון. את התואר השני הוא בחר ללמוד בנפרד עם גברים דרך מכללת מבחר (מכללת בני ברק החרדית). לתוכנית החרדית הוא לא התקבל עקב אחוז מזערי של מכסות לציבור התורני-לאומי, למרות שהצרכים של הציבור הזה והציבור החרדי זהים. הקדוש עמיחי ויצן הי"ד ניסה לארגן מסגרת נפרדת באותה מכללה, אבל מכללת אשקלון שאלה פנה חששה מהמל"ג. גם בתנו התקשתה להתקבל לתואר שני במכללה החרדית, למרות שלמדה בבית יעקב, לבשה גרביים ונשואה לבן תורה. והסיבה? כי בעלה התגייס ל"הסדר מרכז" לאחר לימודיו בהר המור.

חברת הכנסת לימור סון הר-מלך, שפועלת ללא לאות בקשת רחבה של נושאים כשליחה נאמנה למען הציבור שלנו, החליטה לעשות מעשה והעלתה בוועדת השרים לענייני חקיקה הצעת חוק בנושא. ההצעה, שאושרה בוועדה, מאפשרת למוסדות להשכלה גבוהה לקיים מסלולי לימוד נפרדים לנשים ולגברים גם בתארים מתקדמים, קרי תואר שני ושלישי. לחיזוק הצעתה היא הביאה לידיעת הוועדה את העובדה שבמקומות רבים ומכובדים בעולם קיימת אפשרות להפרדה מגדרית מטעמי דת, תרבות או בחירה אישית, כמו בריטניה, ארצות הברית ואוסטרליה. היתרון בהצעת החוק הזאת הוא שהיא לא נועדה למגזר מסוים, אלא לכל מי שמבקש ללמוד בסביבה שתואמת את ערכיו ובחירותיו האישיות. כמובן שיש קולות שמנסים לטרפד את זה בטענה שמדובר בהדרת נשים.

אופציה שאולי תיפתח, למרות שכאמור לא צלחה עד כה, היא שילוב של דתיים לאומיים במוסדות החרדיים. המועצה להשכלה גבוהה צריכה לשנות את ההגדרה מ"מיהו חרדי" ל"מי זכאי ללמוד בהפרדה". ההגדרה הכוללנית יכולה לאפשר למי שהיום אינו זכאי להתקבל ללימודים בהפרדה, להתקבל אליהם. אפשרות אחרת היא שייפתחו במכללות או באוניברסיטאות מסלולים לציבור הדתי-לאומי החפץ בהפרדה, או שיוקמו קמפוסים ייעודיים לציבור הדתי-לאומי עם הפרדה בין גברים לנשים למעוניינים בכך.

לדוגמה, מכון טל ומכון לב מעוניינים מאוד לפתוח מסלול למקצועות הטיפול הפארא-רפואיים (קלינאות תקשורת, פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק), וכך לגבי עבודה סוציאלית ומסלולים אחרים שיידרשו ובהתאם לקצב שהמל"ג יאפשר. הציבור הדתי-לאומי מספיק גדול ומספיק תורם למדינה וזכאי למסגרות משל עצמו, ואין שום סיבה שהתוכנית הזאת לא תתקדם. אני מאמינה שעם ההיצע יבוא הביקוש.

תנועת נשים חדשה. הציבור שלנו צריך תיגו. אם הוא מבקש משהו, הוא מיד יישאל: אבל את מי אתה מייצג? לאיזה ציבור אתה שייך? הגיע הזמן להרים דגל ייחודי. כבר כמעט שנה אני פועלת בשיתוף עם אישה יקרה, בעבודה סיועית, כשמאחורינו צוות רבניות, במסגרת תנועת נשות תקומה - תנועת נשים שאני עומדת בראשה, וברכת רבני הציבור על ראשינו. התנועה באה להרים את הדגל הזה ולפעול בתחומי החינוך, הבריאות, החברה, הצבא ועוד. השדולה של האישה החרדית והדתית בראשות חברת הכנסת סון הר-מלך, ובניהולן של הגברת מלכהלי בלוי-חנוכה והגברת ענת גופשטיין, מוכנה לתת גב לתנועה. כעת אני מחפשת להרחיב את המעגלים. מי לה' אליי. ●

איור: עדי דוד

חשוב להילחם את מלחמות ה', ובכל זאת אני שואלת את עצמי האם זה נכון שבתי המדרש שלנו יתרוקנו. התורה היא ערך, וכל עוד המצב הוא לא כזה שכל נהגי האוטובוסים מגויסים כפי שהיה במלחמת יום הכיפורים, המסעדות פתוחות והמשק עובד, בתי המדרש צריכים להיות מלאים

בן מפנק את אביו. התמונה של בני הצעיר, הגבוה והתמיר מגיע לראשונה הביתה בבגדי זית ריגשה אותי מאוד, למרות הוותק שלי בצה"ל. אמא למגויס צעיר היא בדרך כלל אישה צעירה ומתלהבת, ולא אישה עתירת צאצאים מילואימניקים שנשארים במעגל הלחימה גם בעשור החמישי לחייהם. אירוע השיא במשפחתנו היה כשהנכד הבכור שלנו, שהוא בן עשרים ולומד תורה, הלך לבקר ולפנק במטעמים ביתיים חייל בן משפחתו המשרת חודשים ארוכים בצפון הרחוק. ומי זה היה? אביו, רב בשיבת אביתר, אב לתשעה, ששירת במוצב בגבול לבנון. עולם הפוך ראינו. עם כל הקושי להניח עוד לוחם על הכתפיים ועל הלב, יש בי הרבה גאווה ושמחה בידעה שהוא שמח ומרגיש שהוא במקום הנכון לו. ועדיין, יש לי צביטה בלב שהוא עוזב זמנית את ספסלי בית המדרש בבית אל שהוא כל כך אוהב. לשמחתי, הוא נשאר באווירה בני"שית לגמרי. אומנם הוא תכנן להיות בפלוגה עם מעט דתיים, וראה בזה ערך נוסף של אחדות וקרבה, אבל ריבונו של עולם רצה אחרת והוא נפל למחלקה של בני"שים. יש שם חבר'ה עם פאות שנושקות למותניים, אותן הם יקשרו בזמן האימונים מתחת לקסדה. אם זה לא צבא ה', אז מה הוא צבא ה'?

לאן נעלמו המילואימניקות. ועדיין ישנן תקלות שצריכות תיקון, וככל שירבו בני התורה מכל המגזרים בצבא יש להניח שהתופעות הללו תלכנה ותדעכנה. והנה דוגמה. לפני כמה שנים החליט מפקד חיל התותחנים להכניס חיילות לכל הפלוגות ולבטל את הפלוגות הנפרדות. זה גרם באופן מיידי לעצירת מסלול בני הישיבות שהתגייסו לתותחנים, ומאז כולם הולכים לשריון, ליחידות חי"ר, להנדסה קרבית או לכמה יחידות נוספות שבהן יש פלוגות וגדודים בלי לוחמות.

אבל כשפרצה מלחמת חרבות ברזל התברר שלמרות שבסדיר יש לוחמות בכל צוות, למילואים הן כמעט אינן מגיעות - או בגלל שהן כבר לא צעירות ולא בא להן בטוב להעמיס פגזים, או בגלל שהן נשואות או בהיריון או לאחר לידה או אימהות לילדים קטנים שצריכים אותן בבית, וכך נוצרה מצוקת כוח אדם ביחידות המילואים של התותחנים. אין זה סוד שהמילואימניקים הדתיים ממשיכים להתגייס גם כשהם מבוגרים יחסית וגם כשיש להם משפחות ברוכות, והם חסרו ביחידות חיל התותחנים, כך שבמילואים יש בעיית כוח אדם אמיתית בחלק מהגדודים הללו. השמועות אומרות שבחיל התותחנים הפנימו את המסר, ובגיוסים הבאים יפתחו מחדש יחידות ללוחמים בנים בלבד.

אז חשוב להילחם את מלחמות ה' ולהשפיע על צה"ל מבפנים, ובכל זאת אני שואלת את עצמי האם זה נכון שבתי המדרש שלנו יתרוקנו, כי רבים ממבנינו לומדי התורה מרגישים שאין ברירה ואין מספיק לוחמים ומתגייסים בזה אחר זה. הבעיה של הציבור שלנו היא שהוא לא יודע לדייק את המטרות ואת היעדים שלו. תורה היא ערך, וכל עוד המצב הוא לא כזה שכל נהגי האוטובוסים מגויסים כפי שהיה במלחמת יום הכיפורים (או הלכנו, אחיותיי ואני, שעתיים ברגל מדי יום מרמת אביב לתיכון צייטלין הסמוך לכיכר מלכי ישראל), המסעדות פתוחות והמשק עובד, בעיניי בתי המדרש בוודאי שצריכים להיות מלאים. הציבור שלנו גם לא ממש יודע לתבוע את הצרכים הבסיסיים שלו. יש מילואימניקים בעלי משפחות גדולות שאין הבנה לצורכיהם, ישנם אירועים הקשורים לפקודת השירות המשותף שאינם מיושמים כראוי, ויש עוד נושאים כמו הלימודים הנפרדים באקדמיה שאינם מתנהלים כפי שצריך להיות.

נועל'ה בשרון

כשאוכל ואהבה נפגשים עם הציונות הדתית

נועל'ה מתחם האירועים של הציונות הדתית
ארועים עד 800 איש

ביחד נשמח. ביחד ננצח!

מזל טוב למשפחות שבחרו לשמח בנועל'ה:

משפחת לבן - ירושלים | משפחת שמש - ירושלים
 משפחת אראלי (דולב) ומשפחת פניגשטיין (מבוא חורון)
1000 חוות דעת לא טועות

"נדהמתי לראות עד כמה רוב
עיתונאי השמאל לא מאוד חכמים,
שטחיים וקלישאתיים". אבישי מתיה

במהחשבה שנייה

גם כשהוא מגיש ומראיין באולפנים, המאמן האישי ואיש התקשורת אבישי מתיה מבקש לכוון את המרואיינים למציאת נקודת האמת. את התהליך הזה עשה עם עצמו כשגילה שמחנה השמאל שאליו השתייך שינה את פניו, וכיום הוא אינו חושש להתבטא בניציות בנושאי מדיניות וביטחון ולתקוף את מחנה "רק לא ביבי", על אף הנאצות שהוא סופג מהצד שכנגד

הדס צורי // צילום: לירון מולדובן

"בהפגנות השמאל יש בעיקר אנשים מבוגרים, בני 60 פלוס. אנשים משועממים בגיל הזה זו סכנה לדמוקרטיה, במיוחד כשאין להם טיפת חוש הומור". הוא בן 60, גרוש ואב לשניים, מתגורר בכפר סבא, מתפרנס בעיקר מאימון רגשי אך גם חוקר ומרצה על מוזיקה ישראלית, כמי שהיה עורך מוזיקלי בגלי צה"ל. הוא היה עורך מגזין 7 לילות, יש לו טור אקטואליה בערוץ הטלוויזיה i24, מגיש ברדיו גלי ישראל ומשתתף בפאנל 'הפטריויטים' בערוץ 14 ובתוכניתה של אילה חסון בכאן 11. מתיה הוא איש תקשורת ותיק. הוא כתב וערך בעבר בידעות אחרונות, בגלי צה"ל, ברדיו ירושלים ועוד.

⬅ "כעיתונאי, אני מחפש את האמת", הוא אומר. "אני תמיד מנסה לראות ולתאר את

⚡ אני מאוד חושש מאלימות", אומר איש התקשורת והמאמן אבישי מתיה. "מאז קום המדינה השמאל היה מאוד אלים ושלט במדינה ביד רמה, אבל היום הכול מסלים, אולי כי הדברים חשופים הרבה יותר. האלימות ניכרת במקומות הכי אותנטיים, ובעיקר בדרך שבה אנשים מרשים לעצמם להתבטא ברשתות. בעיניי זה קשור גם לגזענות ואפליה בין אשכנזים למזרחים. בשמאל יש אנשים שתופסים את הצד השני כרבריים ופרימיטיביים, וזה מצטרף לשנאת החרדים, שהיא בגדר אנטישמיות של ממש". הוא בעל חוש הומור מפותח, מה שלטענתו חסר מאוד במחנה השמאל, שאליו השתייך בעבר:

המציאות כפי שהיא. בתקופת מגפת הקורונה לקחתי צעד אחורה מהמחנה שלי כי מבחינתי הייתה פה היסטריה מוגזמת, עצימת עיניים ואטימות שונות מהמקובל. אחרות וחזות דעת רפואיות שונות מהמקובל. הרגשתי שהופעלו כלפי אלימות ודיכוי. התופעה חזרה על עצמה בזמן הרפורמה המשפטית. הפחדו את הציבור באופן עמוק והכניסו את כולם לחרדה והיסטריה".

מאמן בשידור חי

כיום אתה מגדיר את עצמך עיתונאי?

"אני כל מיני דברים", הוא מתייך, "אבל אני קודם כול מאמן. זו הפרנסה שלי. אני מאמן אימונים זוגיים ואישיים, אימונים עסקיים לחברות וכו'. לאחרונה אני גם מופיע הרבה בטלוויזיה, וזה דווקא חידד לי את ההבנה שאני קודם כול מאמן - אני מקשיב לאנשים, שואל אותם שאלות שעושות להם בהירות. באימון אתה אמור להיות עניו ולזכור שהתשובות נמצאות אצל המאמן. המאמן עוזר לו לעשות מסע פנימה לתוך עצמו, לסלק את כל רעשי הרקע ולראות מי הוא באמת ומה הרצון האמיתי שלו". הוא מסביר שהמסע לבידור של הרצון האמיתי מופחד אנשים רבים: "הרבה פעמים מה שהם רוצים באמת, בעומק, קשור לשינוי, והם מפחדים לאבד את מה שיש להם ולאבד שליטה". לדבריו, תהליך דומה עובר כעת על השמאל הישראלי: "השמאל טעה לאורך כל הדרך, למרות שהיו כל כך הרבה סימני אזהרה, ולמרות זאת הם לא מוכנים להודות שתפיסת עולמם שגויה. יש גם המון שקרים בתפיסה השמאלנית. השמאל אומר 'אני רוצה שלום', 'אני מאוד מוסרי', 'אני מאוד חומל', בזמן שהוא מתנהג באלימות ובדורסנות. אני זוכר שבשנות ה-80 חשבת לעצמי: איך זה שבמערך נמצאים כל האנשים הטובים וכל הרעים נמצאים אצל הליכוד ובכל זאת הם שולטים במדינה? זו תפיסה מאוד לא מציאותית ואפילו ילדותית".

אז אתה שמאלני מתפכח?

"ההגדרות האלה משעשעות אותי", הוא אומר. "התקשורת מחפשת מיתוגים וכותרות, אבל ההגדרה הכי יפה בעיניי היא לאומי. אני לאומי, כלומר לאו דווקא ימני, אבל בהחלט פטריט ציוני וישראלי".

השמאל הישראלי הוא ציוני כיום?

"יש לא מעט אנשים בשמאל שמרגישים שגנבו להם את השמאל", הוא אומר. "תסתכלי אחורה למחנה רבין ב-1992: למפלגת העבודה היו 44 מנדטים ולמרצ היו 12. כיום כל המנדטים האלה התפצלו והתפרקו לגמרי. לא נשאר מזה כלום. זה מחנה שאין לו טיפת אידאולוגיה, וזה מתבטא בכך שהם מנסים לעשות הפרדה בין הממשלה ובין המדינה, אבל הממשלה היא המדינה! ישראל אינה דיקטטורה, הממשלה מייצגת את המדינה. כשכבית הדין בהאג מוציא צו נגד ראש ממשלת ישראל ונגד שר הביטחון זה פוגע בכלנו, לא רק בביבי. זה נקרא ממלכתיות. אתה לא יכול לצאת נגד הממשלה תוך כדי מלחמה בגלל סיבות פוליטיות, זה מטורף!" הוא טוען כי אין הבדל ממשי בין גנץ ללפיד וכי שניהם נעדרים כל בסיס אידאולוגי. "למה לפיד לא נכנס לממשלה אחרי ה-7 באוקטובר? התנאי שלו לכניסה לממשלה היה להוציא את בן גביר וסמוטריץ'. את יודעת מתי הוא כתב את זה? ב-7 באוקטובר בשבוע בערב! אם הוא היה פטריט ציוני אמיתי הוא לא היה מתעסק בזה בזמן הכי קשה של מדינת ישראל מזה שנים".

התיג הפוליטי האוטומטי מפריע לו: "אני משתתף לא מעט בפאנל בתוכנית של איילה

חסון בתאגיד. אני מאוד אוהב את הפאנל שלה כי מגיעים לשם אנשי מקצוע רציניים ולא פוליטיים, כמו אמיר אביבי ופרופסור עוזי רבי, אלא שבשמאל מיד מסמנים אותם כביסטים כי הם לא נגד הממשלה. יש כאן דיכוי של התקשורת ויש מסרים סמויים וגלויים שמכתיבים לנו מה נכון ומה לא, מי נכון להיות ומה הן הדעות הנכונות להגיד. אם אתה לא מיישר עם זה קו, סוגרים לך את הפה, חותכים אותך ומתנהגים אליך באלימות. תסתכלי איך מתייחסים לדדי שמחי באולפן שישי, איזו אלימות הוא חוטף, למרות שהוא אב שכול לגיא, גיבור ישראל שהציל צעירים ב-7 באוקטובר ואדם שתרם את מיטב שנותיו לשירות מדינת ישראל. אנשים נזרקים למרתפי השב"כ וחזיותיהם נשללות מהם, עוצרים את ראש השב"ס באמצע הכביש עם נשקים שלופים. אתם לא מבינים שרואים לכם? המערכות איבדו את זה לגמרי וכל העניין הוא נטו הפחדה".

גם מתיא עצמו מקבל ברשתות גידופים על הדעות הלאומיות שהוא משמיע וכותב: "הם לא יכולים לתפוס שמישהו חושב אחרת מהם כי אצלם נמצאים כל הצדק וכל התובנות, אז אם שיניית את דעתך, כנראה ששילמו לך או שאתה מטומטם. מקללים אותי ומגדפים אותי בשפת ביבים כזו שאני פשוט נדהם בכל פעם מחדש, זו פשוט תת רמה".

מגורים בצפון, קניות בדרום

מתיא גדל בצפון תל אביב לאמא מנהלת חשבונות ואב חותך יהלומים. "גרנו קרוב מאוד לכיכר המדינה, אבל בגלל שההורים שלי השתדלו מאוד לחסוך כסף, את הקניות עשינו בדרום תל אביב. סבתא שלי גרה בפלורנטין והיא לי קצת פיצול אישיות בין ישראל הראשונה לישראל השנייה. כיום אני יותר מתחבר לישראל השנייה ומרגיש יותר בנוח עם הציבור המסורתי, שמדבר בגובה העיניים ולא מתעטף בכל מיני תחפושות והעמדות פנים. אני גם אוהד מכבי תל אביב שיושב בשער של האוהדים הכי מופרעים".

מתיא הוא מבקר חריף של האליטות בישראל: "בעיניי יש פה לפחות חמש אליטות שמחבורות זו לזו ומגוננות זו על זו: אליטה משפטית, אליטה אקדמית, אליטה תקשורתית, אליטה ביטחונית

ואליטה רפואית, והן לא בהכרח אליטות אמיתיות".

כלומר?

"אלה לא האנשים הכי טובים שלנו. תארים אקדמיים לא מעידים על אינטליגנציה, הרבה מבכירי הרופאים מיישרים קו עם הדעה הרווחת ולא בהכרח בודקים אם היא אמיתית, הרמטכ"לים האחרונים הם לא מציאות גדולות. אני לא מבין איך הם נהיו רמטכ"לים, הם החלישו את הצבא ואת הביטחון. כל האליטות הללו עושות יד אחת כדי לגונן על עצמן באלימות".

עד כדי כך?

"כן. ככל שהכוחנות שלהם נחשפת לציבור אז הפאניקה שלהם גוברת ואיתה האלימות. הם בפאניקה מאובדן השליטה שלהם במוקדי הכוח במדינה. כשנתינו היה שר האוצר הוא אמר שצריך לקחת את הכוח מהאנשים האלה כי לא יכול להיות שתהיה הגמוניה אחת במדינה. אני מסכים איתו".

מה דעתך על נתניהו? הוא לא עשה הרבה כדי לפרק את ההגמוניה הזאת.

"אנשי האליטות הם לא האנשים הכי טובים שלנו. תארים אקדמיים לא מעידים על אינטליגנציה, הרבה מבכירי הרופאים מיישרים קו עם הדעה הרווחת ולא בהכרח בודקים אם היא אמיתית, הרמטכ"לים האחרונים הם לא מציאות גדולות. אני לא מבין איך הם נהיו רמטכ"לים, הם החלישו את הצבא ואת הביטחון. כל האליטות הללו עושות יד אחת כדי לגונן על עצמן באלימות"

"היום אני הרבה יותר מעריך את המהלכים שלו ויכול להבין אותם, למרות שאני לא מכיר אותו. את המלחמה הזאת הוא ניהל יחסית טוב בהתחשב בכל הלחצים. כל הזמן אומרים שהוא אחראי לטבח אבל בעיניי הוא לא אחראי".

אבל הוא ראש הממשלה.

"יש פה אנשי מקצוע רציניים, אבל הם מסומנים מיד כביסטים". מתיא עם הפנל בתוכניתה של איילה חסון בכאן 11

"יש לו אחריות מיניסטריאלית, אבל לא אחריות ישירה. אני מסכים עם אייל אשל, אביה של התצפיתנית רוני אשל הי", שעשה רשימה של כל אנשי הביטחון שאחראים למה שקרה לבת שלו. הם אלה שהיו להם ידיעות ברורות על המתקפה והם לא עשו כלום. כל האנשים בהפגנות מדברים רק על ביבי ואחר כך מוחאים כפיים לשר הביטחון לשעבר יואב גלנט בהופעה של שלמה ארצי. זה היה אחד הדברים הכי הזויים שראיתי".

הוא מסכים גם עם הטענה של נתניהו על כך שלא הייתה לגיטימציה ציבורית למלחמה בעזה לפני 7 באוקטובר. "במשך 15 שנה לא היה שקט, היו כל הזמן מבצעים ומלחמות, אבל לשמאל היה מאוד נוח. אני כותב להם את זה הרבה: לא היה לכם אכפת ממה שקורה בדרום. הם חטפו טילים כל הזמן, אבל רק כשזה הגיע לתל אביב התחלתם לצעוק. אם נתניהו היה אומר שצריך לנקות את הטרור מעזה לפני 7 באוקטובר, הייתם מוציאים מיליון איש לרחובות ואומרים שהוא עושה את זה מאינטרסים אישיים. מבחינה חברתית לא הייתה שום היתכנות לנקות את עזה מטרור".

יותר מקום לרוחניות

מה המקום של היהדות בחיים שלך? "כיום יש בחיי הרבה יותר מקום לרוחניות", הוא אומר. "אם פעם כשהיו מדברים איתי על אלוקים הייתי מבקש שידרו לי איפה הוא, היום אני מאמין בהשגחה עליונה. יש לי מתאמן שהיה חולה ובזכות ברכה מהרבי מלובביץ' הוא הבריא. אלה דברים שאני לא יודע להסביר אותם. בעיניי אין הגשמה בלי רוחניות, זה צריך לבוא ביחד. אני יכול להבין ומכבד אנשים שמתפללים ודרך זה יש להם חיבור להתבוננות עליונה יותר ולחיבור פנימי. כשאדם קרוב לעצמו זה יוצר אצלו שקט. בשנה האחרונה רואים את זה הרבה, כי 7 באוקטובר עשה שינוי אצל המון אנשים והם חוזרים ליהדות וללאומיות, מחפשים משהו להיאחז בו. תפיסות של שנים ארוכות התנפצו

ברגע.

מתיה כותב הרבה על הנפש ועל היכולת לעשות שינוי בחיים. "הרבה פעמים אנשים לא יודעים מי הם בגלל ריחוק שחוו בילדות וחוסר חיבור לרגש. מבחוץ הכול יכול להיות בסדר, יש להם משפחה, עבודה ולפעמים גם קריירה מוצלחת, אבל משהו בפנים לא מסתדר להם. הם מחפשים חיבור מסוג אחר".

גם אתה עובר חיפוש כזה?

"תמיד חיפשתי לממש את עצמי", הוא עונה. "אמא שלי זיכרונה לברכה הייתה בשבילי סוג של מנטורית בנושא הזה בצורה כזאת או אחרת, כי היא עבדה במשך שנים באותה עבודה שלא הסבה לה אושר או סיפוק. בכלל, אני לא זוכר אושר גדול בבית שגדלתי בו. כילד, לא הרגשתי שהוריי רואים אותי ושיש לי באמת עם מי לדבר, לא דיברנו על רגשות בבית". מתיה למד בגימנסיה הרצליה ועבר שם התעללות חברתית: "כשעשו לי את המוות בבית הספר, אבא שלי, שהיה אדם גבוה וחזק ובעברו שימש כשומר הראש של בן גוריון, אמר לי 'למה אתה לא מחזיר להם?'. מאוד סבלתי בבית הספר. היו שם ילדים שמיררו את חיי ובית הספר ניסה לטייח את הבעיות".

בגיל צעיר הוא כבר היה בעל קריירה עיתונאית ותקשורתית, אך הוריו התאכזבו שלא הלך ללמוד באוניברסיטה. "הייתי עורך משנה ב־7 לילות בגיל 23, אבל לא היה לי תואר", הוא מחיך.

לא רוצים לנצח

התפיסה הביטחונית של מתיה היא ניצית ביותר: "אחד הדברים שאני באמת לא מבין זה את ראשי הצבא", הוא אומר. "הם לא רוצים לנצח!"

איך אתה מסביר את זה?

"הם עברו אמריקניזציה. ראינו את זה אצל יואב גלנט, שבתחילת המלחמה היה עם סכין בין השיניים ואז לכאורה נסע לארצות הברית והתהפך ב־180 מעלות. בראש הצבא הייתי מעדיף מישהו שהוא לא אמריקאי במחשבה, כמו עופר וינטר או ברק חיים. אני מעדיף קילרים, כבר ב־2014 כתבתי שצריך לשטח את עזה, כי לא יכול להיות שתושבי הדרום חוטפים טילים במשך שנים".

אבל בעבר תמכת בפנימי יישובים.

"נכון. חשבתי שבשביל שיהיה שלום צריך לנקות את יהודה ושומרון מיישובים, כמו שעשו בימית ובאופירה, כי אי אפשר שיהיו שם גם יישובים יהודיים וגם פלשתינאים. חשבתי שנחזור לקווי 67' ואז יהיה שלום ושהמתנחלים מפריעים לתהליך הזה. היום אני חושב אחרת".

תמכת בהתנתקות?

"בהתחלה כן, אבל כיום אני יודע שההתנתקות הייתה אסון, ממש כמו הבריחה מלבנון. בכל פעם שאנחנו נסוגים משטח, הערבים משתלטים עליו והופכים אותו למוכה טרור. הם תופסים את זה כחולשה. לגבי יהודה ושומרון, היום אני יותר קיצוני מהרבה אנשים ואני חושב שגם מיהודה ושומרון ובוודאי שמרצועת עזה צריך לעודד הגירה של פלשתינים".

מתיה תומך בהתיישבות בחבל עזה: "אני בעד להתיישב בצפון עזה ולקחת מהם שטח כי הם צריכים ללמוד לקח. הייתי משטח את עזה ומשאיר אותה חרבה לתקופה כדי ללמד את העולם הערבי לקח ושיבינו שיש מחיר למעשים שלהם. אחר כך אפשר גם ליישב את הרצועה. החברה הפלשתינית היא חברה בריקבון עמוק, זו חברה רקובה ברמה הכי עמוקה שיש, ריקבון רוחני. רואים מה הם עושים באירופה. מהגרים אחרים שהגיעו לאירופה ניסו להשתלב בחברה, לא ניסו לשנות אותה. המוסלמים באירופה הם סכנה לדמוקרטיה".

אתה בטח חושף לא מעט מהשמאל על הדעות הללו.

"השמאל מתנהג בצביעות גדולה בנושא הזה. הרי ב־67' כבשנו את רמת הגולן למרות שזה לא היה בתוכניות שלנו. משה דיין סיפר פעם בריאיון לשלמה נקדימון שביום האחרון למלחמה תושבים מהגליל לחצו עליו לכבוש את רמת הגולן בגלל שהם חמדו את האדמות הפוריות שהיו שם. ממשלת שמאל הקימה את ימית ואת אופירה והקימה יישובים ביהודה ושומרון. כשהחזקנו את רצועת עזה והיה לנו שלטון בכל יהודה ושומרון, כביכול

כיבוש וממשל צבאי, היה לנו הרבה יותר ביטחון". הוא מבקר את דרך הפעולה של הרמטכ"ל בעזה, דרך של פשיטות, טיהור שטח ויציאה ממנו במקום להחזיק בו. "זו הזיה! זה מסכן את החיילים ועולה לנו בחיים שלהם, זה מטריף אותי".

אולי הספקנו כבר לשכוח את מראות הטבח?

צילום: מסר מתוך X

"הפגישה הזאת ריסקה את השמאל, כי שרה עשתה בשביל החטופים הרבה יותר מההפגנות בקפולן". שרה נתניהו ודונלד טראמפ

"היה צריך להקרין את 47 הדקות הנוראיות של סרט הזוועות בכל במה אפשרית. בתחילת המלחמה ראיתי כוונה סרטונים קשים כדי לזכור עם מי יש לי עסק וזה מספיק נחרת לי בזיכרון. מדהים אותי שאנשים מהשמאל חוזרים כל כך מהר לבסים שלהם ולרק לא ביבי. זה כל כך רדוד".

לתקשורת יש חלק גדול ברידוד השיח.

"נכון", הוא מסכים, "בכל שבוע יש לי פינה ב־i24 בנוגע לצביעות של התקשורת. כשננסתי לטוויטר לפני כמה שנים, עקבתי אחרי עיתונאים של השמאל ואני אומר לך שנדהמתי לראות עד כמה רובם לא מאוד חכמים, שטחיים וקלישאתיים, שלא לדבר על השפה הגסה שלהם והקללות שהם משתמשים בהן, שפה שהיא תת רמה".

אתה מאשים בזה רק את השמאל?

"זה הרבה יותר בולט שם. קחי למשל את יותם זמרי, חברי לפאנל 'הפטריוטים'. הוא לעולם

לא ישתמש בשפה כזאת. גם ינון מגל לא יורד לרמה הזאת. הם משתמשים בצניניות ובאירוניה, מה שפעם היה בשמאל ועכשיו הפך לגידופים גמורים". הוא סבור שהשמאל הישראלי חי בבועה סגורה: "מי שצופה בערוץ 12 בטוח שאנחנו בתבוסה ושיש פה ממשלה נוראית והכול רע. הם בטוחים שזאת האמת ואין בלתה. בגלל זה ערוץ 14 כל כך מפחיד אותם".

לא מזמן סיפר מתיה בתוכנית 'הפטריוטים' שהצפייה בערוץ 14 הצילה אותו מדיכאון במהלך המלחמה: "ביום הראשון של המלחמה הייתי אצל מי שהייתה אז בת הזוג שלי, וכל היום הטלוויזיה הייתה פתוחה על ערוץ 12. בערב כבר הרגשתי שאני בחרדה איומה. לא הייתי מסוגל להיות כל הזמן בחדרה, וקלטתי כמה מה שמראים לי שם ואיך שמראים את זה משפיע על התודעה שלי לרעה". הוא התחיל לצפות בשידורי ערוץ 14, ומצב רוחו השתפר פלאים: "התחלתי לשמוע את ההסברים של אמיר אביבי לדוגמה, וזה החזיר לי תקווה ורוגע. בתוכנית 'הפטריוטים' יש אנרגיה של חיים ולא של דיכאון".

המבקרים יאמרו שבערוץ 14 תומכים בכל מה שהממשלה עושה.

"את יכולה להגיד שהם מגוננים על הממשלה, אבל זאת הממשלה שלי, גם אם לא בחרתי בה. אני לא יכול להיות נגדה, כי אז מה נשאר לי? להיות

בעד החמאס? אפשר בהחלט לבקר את הממשלה, אבל היא לא האויב! היא מייצגת אם העם". הוא חוזר לעולמות האימון ומסביר כי אם בוחרים להסתכל על האין, אפילו אם יש בזה צדק, נמשכים כלפי מטה, למחוזות הדיכאון. "זה לא בריא! לאחרונה עשו פארודיות על 'הפטריוטים' ב'זהו זה' וב'ארץ נהדרת', ומה הייתה הטענה שלהם? 'למה אתם שמחים'. הם מוכרים דיכאון כי הם הפסידו בבחירות, וזה לא משנה אם זו המלחמה או החטופים, אם זו הרפורמה המשפטית או אם זו שרה שעושה קניות. העובדה ששרה נתניהו נפגשה עם טראמפ ומיד לאחר הפגישה הזאת טראמפ הוציא הודעה שהבהירה לחמאס מה יקרה להם אם הם לא ישחררו את החטופים, מוציאה אותם מדעתם. העובדה שגם יאיר נתניהו נכח בפגישה בכלל ריסקה אותם לחלוטין. העניין הוא ששרה נתניהו עשתה בשביל החטופים יותר מכל ההפגנות המטופשות בקפולן!"

"מלחמת האזרחים כבר החלה"

אתה אופטימי?

"אני בן אדם מאוד אופטימי, אבל כאמור נורא מפחד מאלימות. מלחמת אזרחים בצורה כזאת או אחרת כבר התחילה". הוא לא מפחד מהאויבים מבחוץ כמו שהוא מפחד מגורמים פנימיים: "אני מפחד משלושה גורמים. הראשון הוא ראשי מערכת הביטחון הרופסים. חייבים להחליף אותם וכמה שיותר מהר, ההתנהלות שלהם פוגעת בחיי אדם ובאמון הציבור. סקרים של מכון משגב הוכיחו כי לציבור אין אמון ברמטכ"ל".

מי שעוד מפחיד אותו הוא ארגון 'אחים לנשק'. "הארגון הזה משדר לי אלימות, כמו גם תביעות ההשתקה הבלתי נגמרות שלהם כלפי אנשים שכותבים נגדם. יש להם המון כסף". הוא אומר כי גם על מטה משפחות החטופים השתלטו אנשי קפלן: "את יודעת כמה כסף יש למטה משפחות החטופים? מיליארד ו־250 מיליון שקלים! אני לא יודע ממי, הם טוענים שמתרומות. יש משפחות שמקבלות המון כסף ויש משפחות שלא מקבלות כלום, כפי שהעיד קובי סמראנו לאחרונה. הם בנו שם מנגנון משומן, ובמקום שהכסף ילך למאבק מול קטאר ומול ארצות הברית, הוא מנוצל למאבק נגד ממשלת ישראל. גם שם הכול פוליטי!"

הגורם השלישי שמפחיד אותו מאוד הוא ראש הממשלה לשעבר אהוד ברק, שאותו הוא מכנה "האדם הכי מזיק בישראל, אדם שאין לו גבולות".

אז איפה האופטימיות?

"מתרחשים פה תהליכים רוחניים של שינוי אמיתי ופתיחת העיניים", הוא אומר. "הגענו להקצנה מאוד גדולה והכול קרה מיד אחרי הפיצוץ של התפילות ביום כיפור. אני רואה חיבור וקשר בין הדברים, ויותר מזה - אני רואה בזה סוג של מסר".

הוא סבור שהכוחות הטובים בעם ישראל ינצחו: "חמאס קיבל מכה קשה ביותר, איראן תקבל מכה קשה יותר ממה שהיא כבר קיבלה, ולא תיארונו לעצמנו שחיובאללה יקבל כזאת מכה. גם סוריה מתפוררת וההרתעה הישראלית הולכת ומתחזקת. אני מאמין שאנחנו הולכים למקום הרבה יותר טוב. ועוד יותר טוב", הוא חותם בחיך. ●

צילום: מאיר אליפור

התחלה// לפני 39 שנים, נולד וגדל בקריית ארבע. בן בכור מתוך שמונה אחים.

אבא// הרב יצחק עמיאור, בן 64, מחנך ורב קהילת 'אור ברמה' ברמת בית שמש. "מאבא אפשר ללמוד שקדנות והתמדה בתורה, עין טובה ומידות טובות. אבא תמיד מלא חוש הומור, מלא שמחה. ממנו לקחתי את היכולת להסתכל על המציאות ממקום אופטימי ושמח".

אמא// פנינה, בת 63, אשת חינוך. "מחנכת בנושאתה ובכל ההווה שלה. יש בה את היכולת לכוון ולדייק את התלמידים שלה ואותנו הילדים. לאורך כל השנים כשנתקלתי בדימויות חינוכיות, עוד בתור מנחה צעיר בסניף, הייתי מרים אליה טלפון ומתייעץ איתה".

הקריה// בתחילת ילדותו גר בקריית ארבע, מוקף במשפחה המורחבת. "סבא וסבתא, ההורים של אמא, עלו ממרוקו היישר לירושלים ומשם עברו לקריית ארבע. גדלנו ליד סבא וסבתא והודים. זו הייתה חוויה של להיות חלק ממשפחה גדולה, עם כל בני הדודים ועם החום והאהבה של סבתא חנה ו"ל שדאגה לכולם".

מחברים// בגיל שמונה עבר עם משפחתו לגרעין התורני 'שעלי תורה' בבית שמש. "ההורים שלי החליטו לעבור מתוך תחושת שליחות. בשבילי זה היה שינוי מוחלט ממה שהכרתי עד אז. אנחנו מדברים על בית שמש של שנות ה-90, עיירת פיתוח. מתוך 32 ילדים בכיתה, ארבעה היו ממשפחות הגרעין ורוב הילדים באו ממשפחות מסורתיות. בשיעורי התורה שהיו שם נחשפתי לאהבת התורה והקדושה בעם ישראל, לאנשים שאולי לא למדו בבית המדרש אבל מחוברים באופן הכי עמוק לתורה".

תורה של כולם// "חלק גדול מהתפיסה שלי, שהתורה לא שייכת רק לתלמידי חכמים אלא לכל יהודי ויהודי, התפתחה בשנים ההן". ביסודי למד בממ"ד אורות בבית שמש. "היה לי ברור מהרגע הראשון שהגענו לבית שמש שאנחנו בתפקיד. לא מתוך פטרוניות חלילה אלא מתוך מחויבות, חיבור ואהבה לכולם".

ישיבה// בשנות התיכון למד בישיבה קטנה במעלה חבר. "אלו היו שנים של בניין האישיות ובניין אמונייתורני. חלק גדול מהתפיסות שלי עוצבו שם. הייתה מעטפת שכולה תורה ורוח. לומדים רק לימודי קודש מושב בבוקר ועד רבע לעשר בלילה, בלי בגרויות. כתלמיד שלא ניחן ביכולת לשבת במשך שעות היה לי מאתגר מאוד, אבל אחרי הכול סיימתי שם ארבע שנים, והזמן הזה שהקדשתי לבניין הרוחני שלי היה הבחירה הכי נכונה ומדויקת בשבילי".

מייסד// במקביל ללימודים בישיבת מעלה חבר הקים את סניף אריאל ברמת בית שמש. "כשעברנו בכיתה י"א לרמת בית שמש, שהייתה שכונה חדשה, החלטתי להקים במקום סניף. הבאתי קוממנר וגייסתי צוות מדריכים וחניכים. בהתחלה היו בערך 35 חניכים, אבל הסניף גדל ואחרי כמה שנים הפך לאחד הסניפים הגדולים של אריאל. ההדרכה שם הייתה מאוד משמעותית בשבילי".

מחובר// בשנים ההן היה פעיל גם בתנועת נוער מולדת. "הייתי ילד שמחובר מאוד לאקטואליה, תמיד עניין אותי מה קורה. הייתי צמוד לחדשות ולפרשנויות ובער בי לקחת אחריות ולעשות מעשה. בכיתה ט' הייתי בנוער

דביר עמיאור

מזכ"ל תנועת הנוער אריאל

39

נשוי למוריה ואב לחמישה

תושב קריית ארבע

התנועה. "אמרתי לא מזמן לרב אריה בצלאל, יושב ראש עמותת אריאל, שהגעתי לתפקיד חלומתי בגיל 32. זה התפקיד הכי משמעותי שיש. היכולת לעמוד בראש תנועה שמחנכת את ילדי ישראל בעוצמה גדולה היא מרגשת. זה תפקיד עם המון אחריות בכל הרמות, אבל גם זכות עצומה".

תנועת נוער// "דווקא היום אני מאמין שחברות בתנועת נוער היא בעלת ערך עצום. בעיקר בדור שלנו יש חשיבות למפגש החברתי הבין-אישי שהוא לא דרך מסכים. בניית החוסן והיכולת להתמודד עם קשיים זאת המתנה הכי גדולה שאפשר לתת לילדים שלנו. וזה עוד לפני שדיברנו על עיצוב וגיוש הזהות והחינוך הערכי והתורני".

תנועה במלחמה// "ברמה האישית הייתי מגויס יותר מחצי שנה. רק לפני כחודש יצאתי מעזה, ועוד מעט אני נכנס לעוד סבב מילואים. רוב העובדים בתנועה היו מגויסים, וזה דרש מסירות והשקעה של כל הצוות. הם נדרשו לתת מעצמם הרבה יותר. התמודדנו עם מאות חניכים שמפוגים מהבתים, ועם עשרות משפחות במעגל קרוב של שכול".

בוחרים לצמח// "הבחירה שלנו הייתה להוסיף עוד פעילות ולהמשיך בעשייה דווקא בזמן הזה של משבר. הסניפים יצאו למאות מיוזמים של התנדבות בחקלאות, אצל משפחות מגויסים, במלונות, בלי סוף התנדבויות. זו זכות וגאווה גדולה לראות את הנוער הנפלא שלנו מגויס לתת

להורים חירשים, שלמרות שלא היה חייב התעקש לשרת בצבא ולתרום למדינה".

החצי השני// מיד אחרי הצבא נישא למוריה. "היא מגדלת את ילדינו באהבה. כיום לומדת ייעוץ ארגוני. הרב שלום ארוש, אח של סבא שלי, בירך אותנו שנהיה החברים הכי טובים בעולם, ובאמת זכיתי. מוריה היא מאגר בלתי נדלה של חוכמה וידע. אני מתייעץ איתה על כל תחומי העשייה שלי. היא עיקר הבית, ממש". כזוג צעיר קבעו את ביתם בבית שמש. בהמשך עברו לקריית ארבע, ומאז הם שם כבר עשור.

הנחת// חמישה. הבכורה נועם בת 13, שילה בן 11, תהילה בת 10, צופיה בת 6 וידידה בן שנתיים. "הם מקור של אושר, שמחה וסיפוק גדול".

הטובים לחינוך// בתום הצבא חזר ללמוד במכון מאיר, "לביסוס העולם האמוני". תוך כדי גם השלים בגרויות ולמד לתואר ראשון בהיסטוריה ותנ"ך במכללת הרצוג. "היה לי ברור שאעסוק בעולם החינוך, בעיקר מתוך החוויה הכל כך מיוחדת שלי בתור מנחה שהבחירה לי שזה הדבר שאני רוצה לעסוק בו כל החיים. חינוך זה פלא. היכולת לגעת בנשמות, להשפיע ולהיות שם בשבילם".

מזכ"לות// כבר 15 שנים הוא בתנועת אריאל. לאורך השנים שימש במגוון רחב של תפקידים, בין היתר כמלווה קומונרים, רכו הדרכה וראש תחום בנים. מזה כשמונה שנים מכהן כמזכ"ל

במגרש הביתי

תפילה בשעה 6:45, פיזור הילדים למסגרות, ומשם לישיבות עם צוות ההנהלה הארצית במשרדי התנועה, ברשויות ובמשרדי הממשלה. בשעות אחר הצהריים והערב מגיע לסניפים, עורך ישיבות עם ועדי הורים ועוד. "בנסיעות בין שיחות טלפון שומע שיעורי תורה, משתדל לשמור על קביעות בלימוד תורה עם חברותות".

"המתנה הכי גדולה שהעם היהודי קיבל, במיוחד בדור שלנו. זמן של עצירה, של התבוננות בלי הסחות דעת, לקבל כוחות של רוח ומשמעות להמשך העשייה והחיים".

"אני מחובר לעולם הפיזי. יגל הרוש, ליאור אלמליח. וגם ישי ריבו, ביני לנדאו ועוד".

"סבא, יצחק הראל. אדם שכל הזמן נמצא בהתקדמות מתמדת, עבודת המידות, חסד, רגישות לזולת, והכול מתוך צניעות וענווה".

"שנבין מה אנחנו עושים בארץ ישראל ומה הייעוד שלנו".

"חושש לפסס את הקשר עם הילדים".

"אני בשנת המזכ"לות האחרונה בתנועה ובצומת דרכים מקצועי. אני מאמין שאמשיך לפעול בעולמות החינוך או הניהול, ושהקדוש ברוך הוא יכוון אותי למקום שהכי מתאים".

מעצמו ברוח גדולה".

יותר// נושא חודש הארגון השנה היה "אריאל, קדימה ליותר". "ביקשנו לברר את הדרך של התנועה ואת המחויבות שלנו לתורה, לעם ישראל ולארץ ישראל ממקום אישי. המחויבות של כל אחד ואחת לדרוש מעצמו להיות עוד יותר טובים ועוד יותר טובים. להיות בציר של התקדמות מתמדת. גם שם השבט החדש, כפיר, מבטא את הנקודה הזאת. להיות כמו אריות ולחיות בעוצמה גדולה".

תנועה לכולם// תנועת אריאל מונה כ-17 אלף חניכים ב-166 סניפים מקצרים ועד אילת. "כשנכנסתי לתפקיד הבנתי שכמו שהתורה שייכת לכל יהודי, כך תנועת אריאל שייכת לכולם. ומכאן, כל ילד יכול להיות חניך בתנועה, אם הוא מבית מסורתי, דתי-לאומי או חרדי. יש לנו מגוון עצום של חניכים, וזה נובע מהתפיסה שתנועת אריאל משרתת את עם ישראל. אריאל היא לא בית מדרש סגור שמקבל רק את מי שגדלו בבתים תורניים. נכון שלתנועה יש דרך ואמירה תורנית חזקה וברורה, אבל אנחנו מקבלים את כולם ושמים בכך".

ביחד// "סביב שולחן מועצת תנועות הנוער יושבים כל המזכ"לים בישראל ומדברים על המחלוקות והפערים ואיך משמרים את היחד שלנו כעם. יש לנו תקווה שאולי יאמצו את המודל שאנחנו מצליחים לייצר אצלנו, להיות חלוקים אידאולוגית ועם תפיסות עולם ברורות, ומצד שני להיות בעמדה של חיבור וקשר. זה אפשרי". ●

שעות נפרדות בספא המלח במלון

סופ"ש זאת חנוכה בים המלח

עם הרב אורי שרקי במלון רויאל ים המלח

חמישי-שבת פרשת ויגש ב'ד' בטבת תשפ"ה, 2-4 בינואר 2025

בחמישי: סדנת תנועה לנשים "לגלות את האור שבך" שיעור מהרב מנחם בן יעקב ר"מ במכון מאיר

שבת אתר ישיבה

היום שאחרי המלחמה

עם הרב חגי לונדין במלון עץ הזית בירושלים

וארא | ט' כסלו | 24.1.2025

סבסוד מיוחד לחברי ארגון המורים, ו-5% הנחה למשלמים בכרטיס תמורה

055-2901011

לפרטים והרשמה לשבתות:

yeshiva.org.il/sales

ישיבה

בשכיל זה ישיב אנטרנט

רימ"ט זוגות

משקיעים בזוגיות

במלון בוטיק מפנק - הבית הספרדי בלב העיר העתיקה בירושלים בהנחיית יהונתן ויסכה שומר - יועצי זוגיות ומיניות מרכז כלים שלובים

דווקא בימי המלחמה **משקמים ומחדשים את הקשר הזוגי**. התחדשות של יומיים הכוללת 6 סדנאות זוגיות המשלבות לימוד מעשי ותרגול חוויתי.

*אין אינטרקציה בין הזוגות.

אומנות המפגש

תרגול מפגש מרתק ומעמיק בכל הרבדים של הזוגיות והאינטימיות בהשראת תרפיית המפגש בניית הדי שלייפר תרגול של חציית הגשר אחד אל עולמו של השנייה

יד'-טו' שבט - 12-13.2

להפגש מחדש

לימוד ותרגול חוויתי המעמיק בתקשורת ובאינטימיות הזוגית על כל רבדיה. כולל חידוש חוזה זוגי, תרגול זוגי מגוון ויצירתי.

טז'-יז' כסלו - 17-18.12

לתאריכים נוספים לשנת תשפ"ה שלחו הודעה לפרטים והרשמה: שילת הפקות **054-3977033**

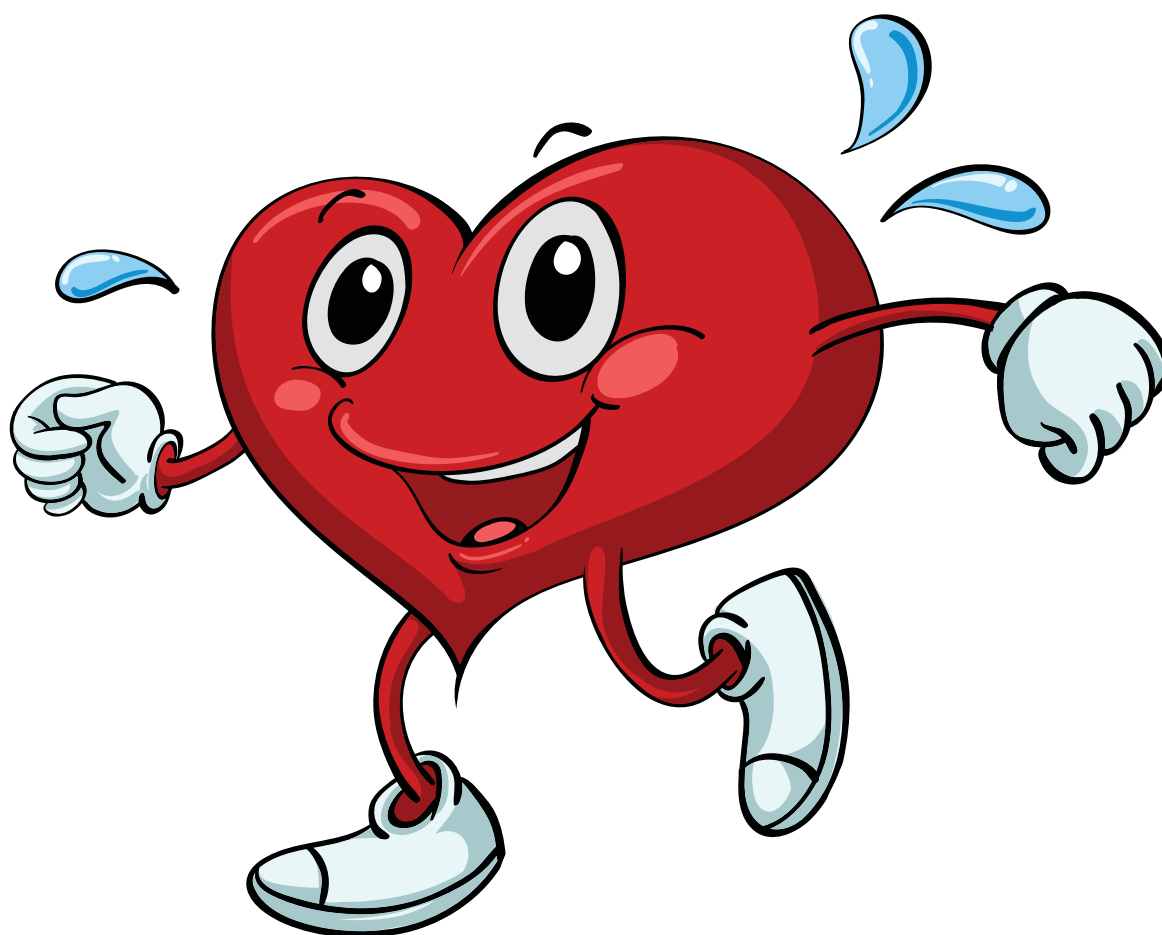
עלות הריטריט 1890 ש"ח כולל סדנאות, לינה וארוחות *אפשרות למימוש הטבת מילואים.

"למה אני תוקעת את הקשר?"

"אני מרגיש שהקשר הזה תקוע, הוא לא מתקדם לשום כיוון" אמר איתן בתסכול
"אתה בא אלי בטענות? אתה בעצם רוצה להגיד שאני תוקעת את הקשר?" שאלה דליה בכעס
"אני באמת לא מבין מה עוד נותר לי לעשות?" הפסקתי להשאר בעבודה עד שעות מאוחרות, אני כל כולי למען הבית.
למה הקשר שלנו לא זז לשום מקום?

אני כבר רוצה שנתקדם ונבנה קשר כמו שצריך ואת לא מאפשרת "איתן התעצבן
"סוף כל סוף אתה מאשים אותי בצורה ברורה, בלי מסרים מתחת לשטיח. אני לא זז שתוקעת את הקשר!!!" ענתה לו דליה
"את דווקא כן!" אמרתי
השתררה דממה בחדר.
"אני?" שאלה בפליאה
"רואה? אולי אם תשמעי את זה ממנה ולא ממני, זה יעזור לך להסכים" הצדיק אותי איתן
"בואו רגע ננסה להבין למה הכוונה בניה והתקדמות בקשר הזוגי.
הקשר הזוגי, הוא מעין יצירת גוף חי חדש שנולד בבית הנישואין ומורכב משניכם.
מה שמרכיב את הקשר הזה הם 2

כמו שאמרנו, הקשר הזוגי הוא גוף חי. על פי הקבלה, הרגליים הם התנועה, ההליכה וההתקדמות של הקשר. הליכה והתקדמות תלויים בשיתוף פעולה שבין הרגליים, תיאום ואיזון. כשכל רגל עושה את התפקיד שלה כמו שצריך אז ההליכה וההתקדמות מתאפשרת. ספירת הנצח: רגל ימין, היא הספירה הזכרית

כוחות מנוגדים של זכר ונקבה.
על מנת שהקשר באמת יוכל להיבנות, צריך להיות כח של אמון מאוד חזק בהתאמה הראשונית שבגללה נוצר החיבור הראשוני בקשר ומשם לנצח את הפערים שיש בין בני הזוג.
הליכה ישרה שלכם אל היעד תלויה בתמימות נטולת פיתולים ורצינות המאפשרת התמדה להצלחת בניית הקשר
"ואני זז שתוקעת את הקשר? בגללי הקשר לא נבנה?" שאלה דליה בחוסר שביעות רצון
"בואו נבין את עניין התקיעות בקשר."

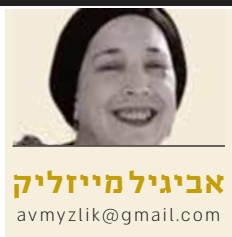
שהתפקיד שלה להעמיד את האדם על רגליו בצורה יציבה ובטוחה.
זה גם התפקיד של הגבר בקשר הזוגי, להעמיד את הבית ולהכניס יציבות ובטחון בזוגיות ובבית.
ספירת ההוד: רגל שמאל, היא הספירה הנקבית והיא זו שעושה צעד ראשון ומתחילה את ההליכה. ובהקשר של זוגיות, היא זו שמתחילה את ההתקדמות והבנייה של הקשר.
ודליה היא זו שלא מוכנה להתקדם ואצלה באמת הנקודה שבה הקשר נתקע.
אבל, היא לא תוכל לעשות את הצעד הזה לפני שהיא

תרגיש שהגבר שלה מעניק לה את הביטחון הכל כך חשוב ומשמעותי בקשר" הסברתי "זאת בדיוק הבעיה."

אני באמת מנסה לעשות כל מה שאני יכול ואין מענה מצידה, אז איך היא אמורה לקבל ביטחון ממני? אני בעצמי מאבד את הבטחון" אמר איתן בכעס
"בוא רגע נמשיל את המצב זה לאותה תנועת הליכה. רגל שמאל שפותחת בצעד, לא יכולה לעשות את הצעד הראשון כשהיא מרגישה שרגל ימין באויר ולא יציבה. תנסה אתה להרים את רגל שמאל כשרגל ימין באויר" הסברתי בחיוך

"אני מבין את זה, אבל למה את כל הזמן עושה לי מבחנים? למה את פשוט לא מרגישה שאני כאן איתך?" שאל את דליה "אתה יודע כמה פעם אכזבת אותי? האמון בינינו כל הזמן רק הולך ונשחק, אז ברור שאני לא ארגיש בכזו קלות בטחון ואבדוק טוב טוב שהרגל הזאת, הרגל הימנית שצריכה לשמור על יציבות, עומדת במקומה ואוכל בנוחות להתחיל את ההליכה של הקשר שלנו" ענתה לו
"אז בעצם הכל תלוי בי? בגללי היא תוקעת את הקשר" אמר איתן בהתנגדות
"לא. כמו שהסברתי, הליכה והתקדמות תלויה בשיתוף, תיאום ואיזון בין הרגליים."

התפקיד שלך דליה הוא להסביר פעם אחר פעם למה את ממש זקוקה על מנת להרגיש ביטחון.
כל אחד מכם צריך להיות מכוון בכל כוחו לקשר הזוגי ולפתח אמון מלא שבן או בת הזוג באמת מסוגל ויצליח להביא את מה שנדרש על מנת שהקשר יוכל להיבנות. האמון שאתה תתן בדליה שהיא מאוד רוצה לבנות את הקשר והיא חייבת בשביל זה את הכוחות והביטחון שאתה כל כולך יציב ובמסירות נפש לקשר.
האמון שאת דליה תתני באיתן, הוא ברצון האמיתי שלו, בכוונה שלו להיות בנוכחות עבורך. רק ככה תוכלו לבנות את הקשר.

ההצגה חייבת להימשך

מה אני עושה כשאני על הבמה, מעבירה סדנת אוכל לעשרות נשים, ופתאום מגלה ששכחתי בבית את הסכין או את הסיר?
רמז: לא נכנסת להיסטריה

מרוחקת, לא מכירה כאן נפש חיה, ואין לי סיר לבשל בו את כל מה שצריך לבשל. מזל שהקהל היה סלחני במיוחד, ואלתרתי עם תבנית חד-פעמית סיר לרגע. אני חושבת שהכי קשה היה כששכחתי להביא בלון גז נוסף לגזייה הקטנה שלי, וממש באמצע ההכנה נשארתי בלי גז.

בזמנים כאלה, כשהכול בשידור חי ואין לי אפשרות להתעלם מהקושי, גיליתי שהדבר הכי נכון בשבילי הוא פשוט להפוך את החיסרון ליתרון. לשתף את הקהל במה שקרה בפשטות, בלי רגשות אשמה ובלי דרמה מיותרת, והתגובות תמיד מדהימות. הנשים מעודדות אותי, צוחקות יחד איתי, מוצאות בשבילי פתרונות יצירתיים וגם אומרות לי: "את מלמדת אותנו לא רק איך להכין את האוכל, אלא גם איך להתמודד עם בעיות שמתעוררות בזמן הבישול". זה הפך להיות בשבילי כלל לחיים, ואין ספק שלמדתי מכך הרבה, למרות שאני עדיין מתפללת בכל פעם מחדש, ומקווה שלא אצטרך ללמוד שוב איך מתמודדים עם תקלות מול קהל. ●

מדאיג שמלווה בתפילות עזות שלא אשכח כלום. וה' שומע את התפילה ועוזר לי, אבל כמעט תמיד משהו אחד או שניים נשכחים איכשהו.

לבשל בלי גז

ואז אני מוצאת את עצמי עומדת על הבמה, עשרות עיניים מביטות בי בצפייה, ואני מגלה ש... בכל פעם חסר משהו אחר. ברגעים כאלה אני רוצה להיבלע באדמה מרוב בושה. אז אם יש לי מזל ושכחתי משהו ממש שולי כמו מגרדת - אקצוץ הכול בסכין. או ביצים, שדי קל להשיג, או סוכר או שמן, הבנתם את הרעיון. אבל פעם אחת שכחתי להביא סכין. כן, אני שפית, סכין היא יד ימיני במטבח וכמעט אין לי אפשרות להדגים בלעדיה הכנה של אוכל. בלית ברירה פניתי למארגנת, אבל מכיוון שכל מה שהיה באולם זה סכין חד-פעמית, שאיתה ברור שלא יכולתי להדגים כלום, היא שלחה מישהי שגרה קרוב להביא לי סכין. בפעם אחרת שכחתי להביא סיר! אני עומדת על במה בעיר

בתור אדם בלגניסט מטבעו, קיבלתי עבודה שמאתגרת אותי בכל פעם מחדש - הדגמת סדנאות מזון מול קהל. פעמים רבות מזמינים אותי להדגים מתכונים שונים בפני קהל בכל רחבי הארץ. אז כשאני עושה את זה במטבח הפרטי שלי, זה פשוט כיף. הכול מסביבי, יש לי כל מה שאני צריכה והתנאים מושלמים. אבל בהרצאות זה כמעט תמיד על במה, עם שולחן מאולתר, בלי כלי מטבח זמינים, אפילו בלי כיור לשטיפת ידיים, ואני חייבת להביא את הכול מהבית ברמת דיוק מקסימלית. בזמנים מיוחדים כמו חנוכה וחגים אחרים, אני מוצאת את עצמי נודדת למקומות קרובים יותר או פחות עם ארגונים, שקיות וגזייה ניידת, בדרכי להדגים לקבוצת הנשים התורנית ממתכוני דיומא.

אז מה הקשר לבלגן? שאני לא הטיפוס המאורגן והמדוקדק הזה, שמכין הכול מראש בקופסאות יפות וסגורות ויש לו את כל מה שהוא צריך. הרגע שבו אני עומדת בבית עם המתכונים המודפסים ומכינה את מה שאני צריכה לקחת הוא תמיד רגע

קציצות עגבנייה יווניות

כ-15 קציצות

מסן טיזון
4-3 דקות לכל קציצה

דרגת קושי
קלה

לא ידעתי שיש דבר כזה - קציצות עגבנייה! אבל ברגע ששמעתי על המתכון המעניין הזה, הסקרנות שלי לא נתנה לי מנוח. מתברר שזו מנה יוונית קלאסית, ואני הייתי חייבת לנסות אותה ולטעום. אז חקרתי קצת, מצאתי כל מיני מתכונים וניגשתי להכין. גיליתי שזהו מתכון נפלא לאוהבי העגבניות. מרענן, פיקנטי וטעים במיוחד.

- 5 עגבניות אדומות מאוד
- רבע כפית אורזנו יבש
- וקשות
- כוס קמח
- בצל סזול אחד גדול קצוץ דק
- 100 גרם זבינת פטה או
- זבינה מלוחה קשה
- שליש כוס עלי בציליקום
- שליש כוס עלי ננא

חוצים את העגבניות, סוחטים מהן את המיץ והגרעינים, משאירים רק את בשר העגבנייה וחותרים לקוביות קטנות. מעבירים לקערה ומוסיפים את שאר החומרים של הקציצות. מערבבים לקבלת תערובת די סמיכה ושומרים במקרר כחצי שעה. יוצרים צורה של קציצות עגולות. מחממים שמן במחבת ומטגנים 2-3 דקות מכל צד עד להזהבה קלה. מעבירים לנייר סופג וממשיכים להכין את כל כמות הקציצות. מגישים לצד יוגורט מתובל בשום, מעט מיץ לימון ועשבי תיבול.

דירות 4 חדרים לאנלוס מייד

מצטרפים לקהילה ציונית - דתית
אידיאליסטית ונהנים מהנחה עד

180,000 ₪

**מילואימניקים,
בכרמי הנדיב
מגיע לכם יותר**

כרמי הנדיב
לגור בלב החדש של ישראל

Waze: מרכז המבקרים

ציפחה
אינטרנשיונל 1984 בע"מ

רופשטיין
סציונות בבנייה

יזמים:

www.carmay-hanadiv.co.il // *8214 // f